中國 KIINA

1 mk

SANOIN JA KUVIN 2•1972

SUOMI-KIINA SEURA KASVAA

Suomi-Kiina Seura piti XXI vuosikokouksensa tammikuun lopulla. Kokoukseen osallistui yli 140 jäsentä Helsingistä, Tampereelta, Turusta ja Kouvolasta.

Vuosikokous kirjasi innostuneesti Suomi-Kiina Seuran voimakkaan edistymisen. Yhdeksän kuukauden aikana seuran jäsenmäärä oli noussut vajaasta 800:sta yli 1600:aan. Erilaista Kiinaa käsittelevää materiaalia oli levitetty lähes kaksinkertainen määrä verrattuna edelliseen toimintakauteen. Maanlaajuinen organisaatio on kehittymässä. Hyvänä esimerkkinä seuran lähiajan mahdollisuuksista on viime syksyn jäsenhankintakampanja: hallitus asetti tavoitteeksi 300 uutta jäsentä, mutta heitä tulikin yli 600.

Suomi-Kiina Seuran edistyminen osoittaa, että noudatettu ystävyysseuralinja, joka vuosikokouksessa sai vahvistuksen, on ollut oikea. Seura on itsenäinen, puolueista ja muista poliittisista järjestöistä riippumaton, laaja kansalaisjärjestö. Sen tarkoituksena on edistää Suomen ja Kiinan kansojen ja valtioitten ystävyyttä. Seuran jäsenyys edellyttää ystävyyttä ja kiinnostusta Kiinaa kohtaa, mutta ei vaadi kannanottoa tai yhtymistä Kiinan politiikkaan.

Tärkein toimintamuoto on informaation levittäminen Kiinasta ja tässä pyrkimyksenä on antaa suomalaisille Kiinan "koko kuva", niin sisä- kuin ulkopolitiikastakin, mitään puolia tai alueita poisjättämättä.

Vuosikokous kiinnitti huomiota tiedotusvälineissä esitettäviin virheellisiin tietoihin Kiinasta. Näiden oikaisemiseksi Suomi-Kiina Seura tehostaa edelleen informaatiotyötään. Suoranaiset valheet ja parjaukset tulee paljastaa. Viime vuonna monet lehdet ovat alkaneet julkaista entistä enemmän totuudenmukaisia kirjoituksia Kiinasta. Tätä Suomi-Kiina Seura tervehtii tietenkin kaikella ilolla.

Uudelle toimintakaudelle Suomi-Kiina Seura on lähtenyt hyvin. Nixonin Kiinanmatkan aikana pidettiin rielusti yli odotusten onnistunut Kiina-viikko. Sen aikana levitettiin noin kymmenellä paikkakunnalla ympäri maata Kiina Sanoin ja Kuvin-lehteä 12 000 ja "Millainen maa Kiina on?" -lentolehtistä 36 000 kappaletta. Viikon neljään yleisötilaisuuteen osallistui yli 500 ihmistä.

Kiinan ystävyys edistyy suotuisasti.

2000:n raja jäsenmäärässä ylitettiin 11.3.1972

Nixon: TAIWAN ON OSA KIINAA

Kiina sai pian vapautumisensa jälkeen sulkeutuneen maan maineen Yhdysvaltojen harjoittaman eristyspolitiikan vuoksi. Tällainen politiikka ei voinut onnistua, vaan vähitellen Kiina laajensi kannatustaan maailmassa. Suuren Proletaarisen Kulttuurivallankumouksen aikana, jolloin kaikki voimat oli asetettava sisäisen vihollisen tuhoamiseen, oli Kiina pakotettu vähentämään ulkopoliittista aktiivisuuttaan. Siksi sen aikaista sulkeutuneisuutta alettiin pitää pysyvänä. Tämä antoi tilaisuuden kaikenlaisille Kiinan ulkopoliittisia tavoitteita koskeville vääristelyille.

Kun Kiina Suuren Proletaarisen Kulttuurivallankumouksen jälkeen alkoi entistä aktiivisemmin katsella ulos, pidettiin sitä kuitenkin useilla tahoilla epäilyttävänä. Kiinan antamaa esimerkkiä pelättiin, koska se johdonmukaisesti pyrki oikeudenmukaisuuden toteuttamiseen.

Kiina ja maailman kansat saavuttivat menestyksen toisensa perästä ja niiden myötä jopa Yhdysvallat oli pakotettu muuttamaan asennettaan Kiinaan. Presidentti Nixon toi esille halunsa vierailla maassa. Tämän toivomuksen, joka itse asiassa oli Yhdysvaltojen koko sodanjälkeisen Kiinan politiikan häviön tunnustus, kiinalaiset suostuivat ottamaan huomioon.

Presidentti Nixon on nyt tavannut puheenjohtaja Maon ja keskustellut kymmeniä tunteja pääministeri Tshou En-lain kanssa.

Vierailun lopputiedonannosta ilmenee, että neuvottelut koskivat vain Yhdysvaltojen ja Kiinan suhteita. Niissä ei neuvoteltu kolmansien maiden asioista eikä tehty muita maita koskevia sitoumuksia tai sopimuksia. Toisaalta kumpikin esitti kantansa maailman ja Aasian tärkeisiin kysymyksiin. Kiina toisti ulkopolitiikkansa pääkohdat. Kiina ei tule koskaan olemaan supervalta ja se vastustaa kaikenlaista hegemonia- ja voimapolitiikkaa. Erityisesti Kiina vahvisti lujan tukensa Vietnamin, Laosin, Kambodshan ja Korean kansoille. Se antaa täyden tukensa Etelä-Vietnamin Väliaikaisen Vallankumoushallituksen seitsemän kohdan rauhanehdotukselle sekä Indokiinan kansojen huippukokouksen yhteiselle julistukselle. Jokainen näkee, ettei Kiinan politiikka ole muuttunut.

Presidentti Nixon puhui paljon rauhasta mutta tärkeintä oli, että hän tunnusti Taiwanin osaksi Kiinaa ja hyväksyi rauhanomaisen rinnakkaiselon viisi periaatetta valtioiden välisten suhteitten perustaksi. Maailma odottaa lupausten täyttämistä.

Lisäksi neuvotteluissa avattiin tie kulttuuri- ja kauppavaihdolle sekä sovittiin yhteydenpidon jatkamisesta.

Vaikka matkasta on kulunut vasta vähän aikaa, on saavutuksia jo nähtävissä. Englanti luopui epäselvästä kannastaan Taiwaniin ja sai siten solmituksi normaalit suurlähettilässuhteet Kiinaan. Lopputiedonannon julkaiseminen sai Japanin pääministeri Saton lausumaan, että Taiwan on osa Kiinan Kansantasavaltaa.

Tärkeä seuraus matkasta on ollut Kiinan tuntemuksen lisääntyminen Yhdysvalloissa ja maailmalla. Korean sotaa, Kaakkois-Aasian sotilastukikohtaverkoston luomista, sotaa Vietnamissa, Kambodshassa ja Laosissa Yhdysvallat on vuosikymmeniä perustellut "Kiinan uhan" torjumisella. Tämä uudempi painos "keltaisen vaaran" "teoriasta" on nyt täysin romahtanut. "Kiinan uhan" torjumista ei enää voida käyttää tekosyynä hyökkäyssotien käymiseksi Aasian kansoja vastaan.

Nixonin matka on jo nyt ollut voitto Kiinalle, mutta kaikki vaikutukset voidaan nähdä vasta vuosien kuluttua.

Julkilausuma

OUTOA TIEDONVÄLITYSTÄ

Hämeen Yhteistyö julkaisi 2.3.72 jälkiartikkelin "Kiina ja USA". 4.3. samainen lehti julkaisi takasivullaan erikoisen "uutisen", joka oli otsikoitu vielä erikoisemmin: "Kiina-lausuma: Unohtuiko Vietnam?"

Meistä on ikävä puuttua saman lehden peräkkäisissä numeroissa olleisiin kirjoituksiin. Mutta meistä on vielä ikävämpää, että sama lehti julkaisee peräkkäisissä numeroissaan räikeästi harhaanjohtavia väitteitä ja vihjailuja Kiinan Kansantasavallan ulkopolitiikasta.

USA on koko Kiinan Kansantasavallan olemassaoloajan tehnyt parhaansa Kiinan eristämiseksi. Se on miehittänyt Kiinan Taiwanin maakunnan ja ylläpitänyt siellä ns. "Kiinan Tasavallan hallitusta". Se hyökkäsi Korean Demokraattiseen Tasavaltaan tarkoituksenaan jatkaa Korean valtausta sodalla Kiinaa vastaan, mutta se pakotettiin perääntymään. USA on ympäröinyt Kiinan Kansantasavaltaa ydinaseilla varustetuilla sotilastukikohdilla ilmoittaen avoimesti, että ne on suunnattu nimenomaan Kiinaa vastaan. USA on käynyt laajamittaista hyökkäyssotaa Indokiinassa mm. Kiinan naapurimaita Laosia ja Vietnamin Demokraattista Tasavaltaa vastaan uhaten näin myös Kiinan Kansantasavaltaa. Lisäksi USA on suorittanut satoja sotilaallisia provokaatioita Kiinaa vastaan loukaten Kiinan ilmatilaa sotilaskoneillaan, tunkeutuen sota-aluksillaan Kiinan aluevesille, lähettäen Kiinaan aseistettuja tihutyöntekijöitä jne. jne.

Kiinan Kansantasavalta on puolestaan pyrkinyt koko olemassaolonsa ajan solmimaan normaalit diplomaatti-, kauppa- ja kulttuurisuhteet kaikkiin maihin. USA mukaanluettuna.

USA:n Kiinan vastainen politiikka on kokenut tappion toisensa jälkeen. "Punainen" Kiina ei ole romahtanut, vaan sen talous, kulttuuri ja kansainvälispoliittinen arvovalta on kehittynyt nopeasti kaikista saartoyrityksistä huolimatta. USA:n toimet Kiinan eristämiseksi ovatkin saattaneet sen itsensä yhä eristyneempään asemaan.

Lopulta USA:n presidentti joutui tunnustamaan Kiinan Kansantasavallan olemassaolon ja pyytämään neuvotteluja.

Kiinalaiset suostuivat tähän. Ennen Nixonin vierailua he kertasivat ulkopolitiikkansa perusperiaatteet sekä tärkeimmät ajankohtaiset kannat koskien mm. Taiwania, Indokiinaa ja Koreaa useissa yhteyksissä arvovaltaisesti ja julkisesti ilmoittaen samalla, etteivät he luovu periaatteistaan tai tee lehmänkauppoja. Jokainen, joka tutustuu Nixonin Kiinan vierailun kiinalais-amerikkalaiseen lopputiedonantoon (julkaistu mm. Helsingin Sanomissa 28.2.72), voi todeta, että kiinalaiset ovat pitäneet sanansa.

Edellä mainitun HY:n jälkiartikkelin kirjoittaja väittää kuitenkin, että Kiinan Kansantasavallan hallitus (josta hän suostuu käyttämään vain halveksivia nimityksiä "Kiinan maolainen johto" ja "maolaiset")
- on "lähentynyt" USA:ta poliittisesti,
- myöntynyt "USA:n politiikan edessä",
- suostunut "maiden välisten suhteiden huomattavaan lämmittämiseen" ja - kaiken huippuna! -
- hyväksyv "USA:n sotilaallisen läsnäolon ja kansojen alistamispolitiikan Kaakkois-Aasiassa".

Ainut näistä mielikuvituksellisista syytöksistä, jossa on edes siteeksi totta, on se, että Kiinan Kansantasavalta suostuu "maiden välisten suhteiden huomattavaan lämmittämiseen". - On kuitenkin huomattava, että kiinalaiset pyrkivät nyt tapahtuneen kaltaiseen maiden välisten suhteiden parantamiseen jo Kansantasavallan syntyessä 1949 ja ovat pitäneet tästä kannastaan kiinni kaiken aikaa. Tässä he ovat samalla kannalla kuin V. I. Lenin hahmotellessaan rauhanomaisen rinnakkainolon periaatteita - kuten ko. jutun laatijan pitäisi tietääkin.

Toivomme, ettei ko. artikkelin laatija noudata 3.2.-72 Kiinan Kansantasavallan ulkopolitiikan vääristelyyn soveltamiaan "todistelu"- ja nimittelytapoja enää vastaisuudessa, esimerkiksi käsitellessään Nixonin Moskovan-matkan jälkeen aihetta "Neuvostoliitto ja USA".

Entä sitten "Kiina-lausuma: unohtuiko Vietnam?"

Ei, ei unohtunut, kuten kyseisen otsikon keksijä itsekin tietää - tai ainakin hänen pitäisi tietää.

Tässä "epäilemättä inspiroidussa uutisessa" viitataan jonkun USA:n hallituksen "virallisen henkilön" lausumiin ja eräiden amerikkalaisten lehtien kommentteihin. Näitä on pätkitty, järjestelty ja kommentoitu kyseisessä "uutisessa" sillä tavoin, että lukija saa helposti sen kuvan - vihjailevan otsikon johdattelemana - että Kiinan Kansantasavalta on tehnyt suuria myönnytyksiä Nixonin Kiinan matkan aikana käydyissä neuvotteluissa.

Lainaus kyseisestä "Kiina-lausumasta" (kiinalais-amerikkalaisten neuvottelujen lopputiedonannosta) osoittanee, unohtuiko Vietnam vai ei:

"Kiinalainen osapuoli totesi, että se tukee lujasti kaikkien sorrettujen kansojen ja kansakuntien taistelua vapauden ja vapautuksen puolesta, ja että kaikkien maiden kansoilla on oikeus valita yhteiskunnalliset järjestelmänsä sekä oikeus turvata maidensa riippumattomuus, suvereniteetti ja alueellinen koskemattomuus ja vastustaa ulkomaista agressiota, puuttumista, valvontaa ja kumousta. Kaikki ulkomaiset joukot tulee vetää omiin maihinsa.

Kiinalainen osapuoli ilmaisi tukensa Vietnamin, Laosin ja Kambodshan kansoille niiden ponnistuksissa sekä lujan tukensa Etelä-Vietnamin Väliaikaisen Vallankumoushallituksen seitsemän kohdan ehdotukselle ja sen kahden perusongelman täsmennykselle tämän vuoden helmikuussa, sekä Indokiinan kansojen huippukokouksen yhteiselle julistukselle " (HeSa 28.2.72, Reuter, epävirallinen käännös).

Tämä ei jättäne epäselvyyksiä Kiinan kantaan.

Ihmettelemme niitä motiiveja, joiden vuoksi Hämeen Yhteistyö julkaisee mainitunlaisia Kiinan Kansantasavallan ulkopolitiikkaa parjaavia sepustuksia.

Tuomitsemme tällaisen törkykirjoittelun jyrkästi ja vaadimme sen lopettamista välittömästi.

Vetoamme kaikkiin Hämeen Yhteistyön lukijoihin, että he vaatisivat lehdeltään asiallista ja totuudenmukaista tietoa Kiinan Kansantasavallasta. Olemme valmiita toimittamaan tällaista materiaalia kaikille siitä kiinnostuneille lehdille.

Suomi-Kiina Seuran Tampereen osasto

KOMMENTTEJA MAAILMALTA

Kambodsha:

Kambodshan valtionpäämies prinssi Norodom Sihanouk antoi torstaina 9.3. Shanghaissa haastattelun palattuaan vierailulta Vietnamin Demokraattisesta tasavallasta.

Sihanouk sanoi presidentti Nixonin vetäneen vesiperän yrittäessään ratkaista Indokiinan kysymystä Kiinan-vierailunsa yhteydessä. Pääministeri Tshou En-lai oli sanonut Nixonille, että kysymys on ratkaistava Yhdysvaltain ja Indokiinan kansojen välillä, eikä Kiina suostu toimimaan minkäänlaisena välittäjänä. Tshou oli kehottanut Nixonia vetämään joukkonsa Indokiinasta ennen Taiwanilta vetäytymistä.

Sihanouk kertoi käyneensä Tshou En-lain kanssa kolmen tunnin keskustelun ja saaneensa tiedot suoraan häneltä. "Tshou ilmoitti minulle Kiinan velvollisuutena olevan tukea Indokiinan vapausliikkeitä lopulliseen voittoon." Sihanouk leimasi toiveajatteluksi ne arvelut, joiden mukaan Kiina lopettaisi hänen tukemisensa Nixonin matkan jälkeen.

Sihanouk, joka juuri oli palannut Hanoista, kertoi Tshou En-lain tavanneen Nixonin Kiinan-vierailun jälkeen Vietnamin Demokraattisen Tasavallan pääministerin Pham Van Dongin ja muita johtavia vietnamilaisia. Hän sanoi Vietnamin johtajien kiittäneen Kiinaa tuesta. (Helsingin Sanomat 10.3. - Reuter)

Korea:

Nixonin Kiinan-vierailu avasi todennäköisesti oven Yhdysvaltojen ja Kiinan vuoropuhelulle. Kiinalle oli voitto saada USA poistamaan joukkonsa Taiwanilta, sanoi Korean Demokraattisen Kansantasavallan parlamenttivaltuuskunnan johtaja Kim Kuk Hyun. Hän tähdensi, että Kiinan ja Korean suhteissa ei ole mitään epäselvää. Parlamenttivaltuuskunta antoi lausuntonsa Suomen-vierailunsa aikana. (Kansan Uutiset 10.3.)

Romania:

Romanian kommunistisen puolueen äänenkannattaja "Scinteia" sanoi pääkirjoituksessaan 23.2. Nixonin Kiinan-matkan korostavan tarvetta "hyväksyä realistisesti kansan Kiinan rooli", "Ihmiskuntaa uhkaavat suuret ongelmat saattavat tulla ratkaistuiksi... ei eräiden kansakuntien poissulkemisella kansainvälisestä mielipiteidenvaihdosta, vaan kaikkien kansakuntien rakentavalla osallistumisella."

Kirjoituksessa korostettiin erityisesti, että vierailu heijastaa "kansan Kiinan arvovaltaa ja sosialismin mahtia maailmassa". (Helsingin Sanomat 24.2. - Reuter)

Origo: NIXON JA MINÄ

Minä, niinkuin varmaan muutkin kansalaiset, olen joskus pohtinut sitä, mitä varten ihmiset oikein ponnistelevat päästäkseen eteenpäin elämässä, saadakseen valtaa ja korkeita asemia. Mitä varten niin monet ihmiset haluavat tulla valtion päämiehiksi.

Sillä valtion päämiehenä ei ole yksinomaan hauskaa. Ei voi ajaa heinähäkissä eikä voisulaa syödä. Lukuisat säännöt kahlitsevat elämistä. Pitää juosta avaamassa maatalousnäyttelyitä ja juhlistamassa piirikunnallisia urheilukilpailuita, joihin muuten ei tule yleisöä. Pitää seurustella politiikan johtomiesten kanssa, jotka ylimalkaan ottaen ovat ikävää väkeä, ja sitä paitsi haluavat itse joskus valtion päämiehiksi mikä ei ainakaan paranna asiaa.

Rahakaan ei voi olla kiihokkeena, koska maasta löytyy runsaasti rahakkaampiakin hommia, ei myöskään seksi, sillä valtion päämiehen ei ole niinkään helppoa päästä tekemisiin nuorten ja todella hyvätasoisten tyttösten kanssa.

Olenkin tullut siihen tulokseen, että ainoita iloja valtion päämiesten elämässä on se, kun he pääsevät

jatkuu sivulla 27

KIINASSA ON VALTA KULUTTAJALLA

- Kengäntekijä lähetetään tehtaalta myymälään ja pääsee välittömään kosketukseen niiden jalkojen kanssa, jotka tulevat käyttämään hänen valmistamiaan kenkiä.
- Että talonpojat haluavat saada leveämpiä kenkiä, lämpimämpiä alusvaatteita ja hauskemmalta näyttäviä lastenvaatteita, käy selville kun asioihin on paneuduttu perusteellisesti muutamien viikkojen ajan ja työläiset ja myymälähenkilökunta ovat, eläen yhdessä kuluttajien kanssa, saaneet selville kuluttajien toivomukset. Ne toteutetaan nopeasti.

Siinä joitakin esimerkkejä "kuluttajavallasta" Kiinassa - maassa, jossa on poistettu tuottajien ja kuluttajien välinen ristiriita.

Markkinointineuvoja Anita Persson KF:n omistamasta mainostoimisto Sveasta (Suomessa KF:ää vastaa Kulutusosuuskuntien Keskusliitto eli KK, suom. huom.) ja kuluttajatutkija sekä mainontalevikin asiantuntija Håkan Lindhoff EFI:stä (Taloudellinen tutkimuslaitos) ovat olleet Kiinassa 23 toiminnantäyteisen päivän ajan ja tutkineet erikoisesti oman alansa kysymyksiä.

- Tähän mennessä on tiedetty kovin vähän kiinalaisista kuluttajina, toteaa Håkan Lindhoff. Sanoja kuluttaja ja tuottaja ei koskaan käytetä Kiinassa. Siellä puhutaan kansasta, tai "talonpojista, työläisistä ja sotilaista". Kansa sekä tuottaa että kuluttaa. Meillä tarkoittaa tuottaja ja kuluttaja rooleja pelissä, jossa toinen valmistaa ja myy tavaroita ja toinen ostaa; toinen haluaa saada niin paljon voittoa kuin mahdollista ja toinen haluaa ostaa niin halvalla ja hyvää kuin mahdollista. Heillä on vastakkaiset pyrkimykset. Kiinassa on työläisen etujen mukaista, että ne tavarat, joita hän valmistaa, ovat kestäviä ja parasta saatavissa olevaa. "Kansan palveleminen" on elävä iskusana jokapäiväisissä toimissa.

Kenkiä jalkojen mukaan

"Kansan palveleminen" merkitsee mm. sitä, että halutaan antaa moninaisuutta, yksilöllisiä vaihtoehtoja, mahdollisuus. - Eräästä Hunanin maakunnassa olevasta kumitehtaasta lähetetään matkaan ryhmä suorittamaan tutkimuksia kansan jaloista yli sadassa erilaatuisessa työssä 25:ssä paikassa pitkin maaseutua. Jaloista tehtiin yli 4 000 piirustusta, jonka tuloksena kengät vastaisuudessa valmistettiin leveämmiksi. Aikaisemmin oli kenkien ulkonäkö sovitettu kaupunkiväestön kapeampien jalkojen mukaisesti. Tehtaan työläisiä lähetetään säännöllisesti myymälöihin, jotta he voisivat olla välittömästi vastakkain kuluttajien vaatimusten kanssa.

- Mitään koko Kiinan käsittävää yhtenäistä kuluttajien vaikutusjärjestelmää ei ole, sanoo Anita Persson. Kulttuurivallankumous on saanut aikaan, että keskustelut ovat lähteneet käyntiin, erilaisella nopeudella maan eri osissa. Mutta yhteisenä nimittäjänä on yhteistyö kaikkien, tehdas - tukkukauppias - tavaratalo - myymälä - kuluttaja, välillä.

22 saippualaatua

Säännöllisesti pidettävissä kokouksissa keskustelevat myymäläapulaiset kuluttajien, valmistajien ja erilaisten jakelujohtajien kanssa. Myymäläapulaiset tekevät jatkuvia tutkimuksia maaseudulla (jossa 80% väestöstä asuu) selvittääkseen mitä uusia tavaroita he tarvitsevat ja millaista arvostelua tai millaisia parannusehdotuksia heillä on.

- Kiinassa ei ole mitään puutetta kulutustavaroista. Äärimmäisen harvoja sellaisia tavaroita tuodaan ulkomailta. Shanghaissa käsittää tavaravalikoima n. 40 000 erilaista tavaraa. Eräästä tavaratalosta löysimme 22 saippualaatua ja saimme ensin sätkyn - meidän mielestämme se vaikutti länsimaiselta tuhlaukselta, kertoo Anita Persson. Mutta olimme väärässä. Jokainen maakunta on suurinpiirtein omavarainen tavaroiden suhteen ja niillä on usein monia omia saippuatehtaita ja siten aivan oma laatunsa ja tuoksunsa. Shanghaissa tapaa ihmisiä eri maakunnista ja he pyytävät "omaa" saippuaansa tavaratalosta. Siksi niitä on siellä. Tehtailla ei ole mitään syytä syödä toisiaan pois, vaan olla sensijaan yhteistyössä toistensa kanssa. Kilpailu johtaisi tuhlaukseen ja työttömyyteen. Siksi ei myöskään käytetä keskenään täysin samanlaisten tuotteiden kohdalla useita erilaisia pakkauksia ja pinnallisia eroavuuksia, kuten tapahtuu meillä, sanoo Håkan Lindhoff.

Mutta jos tehdas valmistaa tuotteen jota kansa ei halua ostaa?

- Tehtaan toiminta jatkuu silloinkin ja kaikki saavat palkkansa - mutta tuotanto muutetaan tarkan tutkimuksen jälkeen käsittämään toisenlaisia tavaroita. Valtiollinen tukkukaupan elin ostaa aina koko tuotannon. Se arvioi tuotteen tarpeen, antaa tilaukset ja ottaa yhteyden myymälöihin ja työläisiin, jos tavaran myynti ei suju.

Tekevätkö kiinalaiset markkinointitutkimuksia?

Håkan Lindhoff, joka on tutkinut ruotsalaisia (USA-vaikutteisia) markkinointitutkimuksia varsin paljon, esittää käsityksenään, että kiinalaiset ovat soveltaneet täsmälleen sitä, mitä hän tarkoittaa "tarvetutkimuksilla". Sensijaan, että tiedusteltaisiin kuluttajien pintapuolisia kannanottoja jo tarjolla oleviin tuottei-

siin, lähdetään matkalle ja asutaan joitakin viikkoja esimerkiksi talonpoikien luona jossakin kylässä tai työskennellään jollakin asuntoalueella.

Tarvetutkimukset

Jos kiinalainen joutuisi meikäläisen markkinointitutkimuksen kohteeksi, tuntuisi hänestä varmaankin koko touhu mielettömältä. Siellä on totuttu siihen, että asioita tutkitaan joukolla ja että jokainen keskustelija on samalla tasolla kuin keskustelukumppaninsakin. Meillä on kuluttaja passiivinen kohde ja nähdään ensisijaisesti markkinointijohtajan "lohkona" tai "kohderyhmänä".

Käyttävätkö naiset kauneudenhoitoaineita?

- Emme nähneet lainkaan ehostettuja naisia, mutta tavarataloissa myydään kosmetiikkaa. Sitä pidetään suurena ylellisyytenä ja on sen vuoksi suhteellisen kallista.

Esiintyykö muodinmuutoksia?

- Tähän on vaikeaa vastata. Kaikkein merkillepantavinta on, että kiinattaret eivät korosta sukupuoltaan vaatetuksella. Suhde miesten ja naisten välillä vaikuttaa vapautuneelta ja luontevalta. Heillä on useimmin samantapaiset vaatteet. Vaatetuksen vaihtelut värien, mallien ja käsinpainettujen kankaiden suhteen suurenevat vuosi vuodelta. Puuvillatuotteet ovat vielä toistaiseksi säännösteltyjä, mutta pyrkimyksenä on vaatetustuotannon lisääminen.

Kehitysmaa ilman nälänhätää

- Oikeastaan on kummallista, että me voimme verrata Kiinan tasoa omaamme, sanoo Håkan Lindhoff. Kiina on kaikesta huolimatta vielä kehitysmaa, vaikka siellä ei enää kukaan näekään nälkää. Vapautumisen jälkeen on heillä ollut vain 22 vuotta maansa tason kohottamiseen. Kerta kerran jälkeen korostettiin meille, että Kiina on vasta lähtökuopissa laajamittaista teollistamista ajatellen ja paljon olisi opittavaa Ruotsista teollisuuden ja maatalouden koneellistamisen suhteen. Kun neuvostoliittolaiset asiantuntijat kotiutettiin Kiinasta 1960, oli maan pakko alkaa luottaa vain omiin voimiinsa. Omaa tietään kulkeminen merkitsi, että otettiin opiksi niistä monista erehdyksistä joita Neuvostoliitto oli tehnyt. Kiina haluaa kulkea "kahdella jalalla" ja luoda kaikinpuolista kehitystä sekä kevyen että raskaan teollisuuden alalla; sekä suuria valtakunnallisia teollisuuslaitoksia satamakaupunkeihin että myös hajakeskitettyä paikallista teollisuutta maakuntiin, yhtä hyvin maaseudulle kuin kaupunkeihinkin.

Onko Kiinassa mainoksia?

Joissakin sanomalehdissä tiedotetaan uusista tavaroista - mutta se on kohdistettu vähittäiskaupoille ja tavarataloille; mainontaa meidän ymmärtämässämme mielessä ei ole. Ainoat kaupungilla näkyvät ilmoitukset koskevat kulttuurielämää. Tiedot tavaroista saa myymälässä. Uutuutena tavarataloissa on tuotteiden esittelytilaisuuksien järjestäminen, jolloin ostajat, myyjät ja valmistajat yhteisessä keskustelussa tuovat kukin esille mielipiteensä. Saimme itse kokea miten tämä toiminta tapahtuu käytännössä. Kyseessä oli erään termospullon arvosteleminen, joka johti siihen, että pullo otettiin takaisin tehtaalle ja parannukset suoritettiin kahdessa päivässä.

Voiko huonoista tavaroista valittaa?

- Arvostelua rohkaistaan ja pidetään tarkoin huoli siitä, että se joka esimerkiksi on ehdottanut parannuksia, arvostelee koekappaleen ennen kuin sarjavalmistus aloitetaan.

Ei inflaatiota

Säätelevätkö hinnat kulutusta?

- Välttämättömyystavarat, kuten vihannekset ja liha, ovat halpoja, kun taas "ylellisyys" on kallista. Makeiset maksavat esimerkiksi kaksitoista kruunua kilolta, kun taas pihvilihaa saa kahdella-kolmella kruunulla kilon. Silmälasinsangat maksavat neljä kruunua ja televisio 900 kruunun paikkeilla. Tukeva päivällinen, johon kuuluu paljon vihanneksia, maksaa neljältä hengeltä kaksi kruunua, jos se syödään kotona, ja suunnilleen kaksi kertaa enemmän, jos se syödään ravintolassa.

Hinnat ovat suunnilleen samat koko Kiinassa, ja ne ovat olleet vakaat aina 50-luvun alusta lähtien. Täällä ei ole inflaatiota eikä pyrkimystä hintojen nousuun. Sen sijaan havaitaan tavaroiden laadun nousevan jatkuvasti. Suurempi valikoima, parempi viimeistely, hauskemmat värit ja muodot. Tuotanto on tämän vuoden kahdeksan ensimmäisen kuukauden aikana noussut 18.7% verrattuna viime vuoden vastaavaan aikaan, joka sekin oli erittäin hyvä.

- Perusasenne kuluttajiin nähden on, että kansa tuntee itse parhaiten tarpeensa, sanoo Håkan Lindhoff.

(Dagens Nyheter 11.10.71, GUN LEANDER; suomentanut PEG)

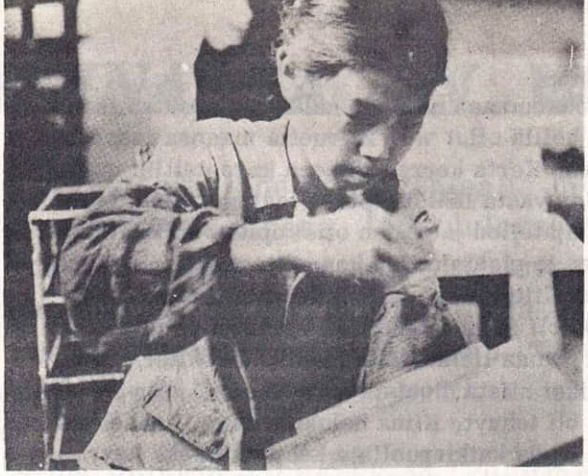

Lapset tekevät omat koulun penkkinsä

Arvosanoilla ja kokeilla on Kiinassa toinen sisältö kuin Suomessa. Tarkoituksena ei ole valvoa oppilaita, vaan auttaa heitä oppimaan ongelmien ratkaisu.

Keskustelimme joidenkin koululaisten ja heidän opettajiensa kanssa eräässä Nankingin peruskoulussa Kiinan-matkallamme.

Tulimme kouluun aikaisin aamulla. Lapset voimistelivat parhaillaan pihalla.

Koulupiha on suuri ja tilava, ja sinne on istutettu puita. Välitunneilla jotkut oppilaat pelasivat pöytätennistä pihan kivipöydällä.

Oppilaat ripustivat suurelle lauta-aidalle itse kirjoittamiaan seinälehtiä ja maalaamiansa kuvia. Yksi lehdistä oli muotoiltu kirjeeksi koko maailman lapsille vahvistamaan yksimielisyyttä ja yhtenäisyyttä eri maiden lasten välillä.

Eräs opettajista kertoi, että koulu rakennettiin vuonna 1952. Silloin siinä oli 400 oppilasta. Nyt vuonna 1971 oppilasmäärä on kolminkertaistunut 1200:aan.

Oppilaiden suuresta määrästä huolimatta koulutalot ovat pieniä ja matalia, korkeintaan kaksikerroksisia.

Koulun alueella on oma pieni tehdas, jossa oppilaat valmistavat öljysuodattimia, askelmia ja eräitä kevytmetalliosia Nankingin linja-autotehtaalle. Koulussa on myös työpajoja, joissa lapset valmistavat omat koulukalusteensa. Lisäksi on vihannesviljelmiä, joista oppilaat itse huolehtivat ja joissa he viljelevät kurkkua, maissia ja monia muita lajeja.

Tällä tavoin koululaiset eivät saa ainoastaan teoreettista vaan myös käytännöllistä opetusta. He oppivat tekemään rakennepiirustuksia tehtaassa tehtäviin esineisiin, tuntemaan tarkoitukseen sopivimmat metallit, tuolin rakentamisen ja eri kasvien viljelemisen. Tytöt ja pojat työskentelevät yhtä paljon tehtaassa ja työpajoissa.

Oppilaat vierailevat koulun ulkopuolella tehtaissa ja maaseudulla. Se on osa opetusta.

Vanhemmat oppilaat jotka käyvät keskikoulua, peruskoulusta seuraavaa astetta, saavat tämän lisäksi työskennellä ja tehdä tutkimuksia tehtaissa kuukauden ajan joka vuosi. Toisena kuukautena he matkustavat maaseudulle, työskentelevät ja suorittavat tutkimuksia siellä. He tekevät sen tutustuakseen työläisiin ja talonpoikiin ja heidän tapaansa elää.

-Pyydämme myös työläisiä ja talonpoikia tulemaan kouluun kertomaan, mitä he saivat kestää vanhassa Kiinassa. He opettavat oppilaille, että luokkataistelu jatkuu myös sosialistisessa yhteiskunnassa ja että heidän täytyy jatkaa vallankumousta loppuun saakka.

Kysyimme oppilailta kuinka arvosanat määrätään. Chang Wen-cheng, 14-vuotias poika, vastasi. -Kokeet eivät ole samanlaisia kuin aikaisemmin. Silloin niitä käytettiin lasten erittelemiseksi talonpojiksi ja työläisiksi. Nykyään sen sijaan teemme yhteenvedon siitä, mitä kukin on tehnyt vuoden aikana, nähdäksemme olemmeko edistyneet vai taantuneet. Jos joku meistä ei ole edistynyt, hän saa apua toisilta koulutovereilta.

Todistukset eivät arvioi vain teoreettisia tietoja vaan ennen kaikkea oppilaan kykyä ratkaista koulutyössä ja tovereiden kanssa seurustelussa ilmeneviä ongelmia; työskenteleekö oppilas innostuneesti myös silloin kun on vaikeuksia, ja ottaako hän huomioon koulutovereiden ja opettajien arvostelun tavalla, joka edistää koulutyötä.

-Usein valmistaudumme kokeisiin siten, että opettaja jakaa tärkeät kysymykset etukäteen. Saamme ottaa mukaan kokeeseen kurssikirjallisuutta ja käyttää sitä. Kirjaa ei kuitenkaan avata vain oikean vastauksen löytämiseksi, vaan avun saamiseksi kokeessa annetun ongelman ratkaisussa. Meidän on itse otettava selvää ongelmasta eikä luotettava muihin. Ei ole hyvä, jos jollakulla on korkeita arvosanoja, mutta hän ei kuitenkaan tiedä, mitä koe on tarkoittanut.

Li ling, 13-vuotias tyttö, kertoi minulle esimerkin avulla miten hän näkee asian.

-Me saimme laskutehtävän, jonka ratkaisemisessa minulla oli vaikeuksia. Eräs luokkatoverini auttoi minua, omasta mielestäni minulla ei ollut aikaa suorittaa tehtävää itse. En myöskään välittänyt oppia häneltä miten lasku olisi suoritettava.

-Minun piti juuri jättää tehtävä, kun tulin ajatelleeksi, että jos en tänään hallitse yleistietoutta, kuinka voin silloin tulevaisuudessa palvella työläisiä ja talonpoikia sosialistisessa rakennustyössä.

-Opiskelin erästä puheenjohtaja Maon opetusta ja ymmärsin, että syy kykenemättömyyteeni ratkaista lasku ei ollut ajanpuute vaan haluttomuus työskennellä kyllin ahkerasti.

-Niin otin kirjan esille ja ryhdyin opettelemaan laskutapaa. Kyseessä oli kerto- ja jakolasku. Lopulta ratkaisin tehtävän ja pysyin mukana opetusvauhdissa.

Kun arvosanat annetaan lukukauden lopussa, oppilas saa itse ensin arvostella ja sanoa mitä hänen omasta mielestään pitäisi saada. Sitten sanovat muut oppilaat ja opettajat mielipiteensä. Opettaja kokoaa nämä näkökannat, kun hän kirjoittaa todistuksen. Tällä tavoin, että oppilas ensin arvostelee itse itsensä ja vasta sitten muut arvostelevat hänet, hän voi saada selville puutteitaan ja helposti parantaa työtään.

(Clarté 6/71, suomentanut Terttu Kivi)

RAUDAN JA TERÄKSEN JOUKKOLINJA

Vuoden 1958 Suuri Harppaus oli teollisuudessa suuri harppaus erityisesti teräksen valmistuksessa. Miljoonat ihmiset oppivat tekniikan. Tuotanto kohosi 5,4 milj. tonnista 11 miljoonaan.

Nyt kulttuurivallankumous on voittanut ja raudan ja teräksen joukkolinjaa toteutetaan jälleen. Tuotanto kasvoi viime vuonna 18 % yltäen 21 milj. tonniin.

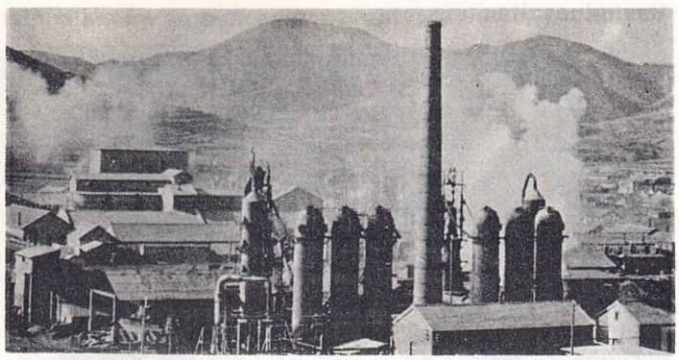

Yentain pieni rauta- ja terästehdas Shantungissa.

Yhdistäkää opiskelu työhön

Ennen kulttuurivallankumousta lapset saivat oppia "opiskele tullaksesi virkamieheksi", kuten eräs opettaja ilmaisi asian. He saivat oppia halveksimaan ja ylenkatsomaan työläisiä ja talonpoikia. He eivät saaneet paljoakaan osallistua ruumiilliseen työhön tehtaissa ja maataloudessa vaan saivat kuulla, että heidän tehtävänsä oli ennen kaikkia tutkia kirjoja.

Kaikkea tätä arvosteltiin kulttuurivallankumouksen aikana. Pekingin yliopiston opiskelijat aloittivat arvostelun. He kapinoivat sitä yläluokan kouluttamisjärjestelmää vastaan, joka oli uudelleen syntymässä.

Koulutus ei saanut olla yläluokan etuoikeutena kuten kapitalistisissa maissa, he sanoivat. Se johtaisi kapitalismin palauttamiseen Kiinassa. Sosialistisessa yhteiskunnassa työväenluokan on johdettava koulutusta. Koulutuksen on palveltava kansaa.

Opiskelijat saivat apua vallankumouksellisilta työläisiltä ja puolueelta ja he pystyivät pian muotoilemaan vaatimuksensa millaisen on oltava kansaa palvelevan koulutuksen.

He vaativat saada osallistua enemmän tuotantoon tehtaissa ja maanviljelyksessä ja että aikaisempaa paljon suurempi määrä työläis- ja talonpoikaiskodeista peräisin olevia opiskelijoita otettaisiin yliopistoon. He vaativat että opetus yhdistettäisiin poliittisiin opintoihin ja että opiskeluaikaa lyhennettäisiin.

Nämä vaatimukset ovat perustana kaiken asteisen koulutuksen uudistamiselle Kiinassa.
(Clarté 6/71; suomentanut Terttu Kivi)

Wusih, 600 000 asukkaan kaupunki, Shanghai–Nankingin rautatien varrella, on nouseva teollisuuskeskus, jolla on hyvät sisävesiyhteydet toisiin Kiangsu-maakunnan osiin. Suuren Harppauksen aikana 1958 sinne perustettiin pieni terästehdas, johon virikkeen antoi Mao Tsetungin linja: "Kaikin voimin ponnistaminen, korkealle tähtääminen ja suurempien, nopeampien, parempien ja taloudellisempien tulosten saavuttaminen sosialismin rakentamisessa".

Mao huomasi, että teräs oli keino tämän päämäärän saavuttamiseksi ja että joukkojen uinuva luomisvoima täytyi herättää tulosten saamiseksi. Niinpä vuonna 1958 ei ainoastaan suuria teräksentuotantosuunnitelmia edistetty, vaan myös pienet rauta- ja terästehtaat aloittavat toimintansa sadoissa sellaisissa paikallisissa keskuksissa, joissa oli siihen tarve. Sitten, oppiakseen tuotantotavan, kansa perusti kampanjanomaisesti hyvin pieniä sulatusuuneja pihoille, teiden varsille, kaikkialle minne se oli mahdollista. Tämä raudan ja teräksen ns. takapihavalmistus oli ainoastaan väliaikainen toimenpide, mutta pysyvät rauta- ja terästehtaat jatkoivat toimintaansa aina vuoteen 1962 asti, jolloin Liu Shao-tshin linja aiheutti niiden, samoin kuin monen muun paikallisen teollisuuden, pysähtymisen. Liu oli raudan ja teräksen joukkolinjaa vastaan suosien ainoastaan suuria valtiollisia yrityksiä. Samoin hän oli sitä mieltä, että kulutustarvikkeita saivat tuottaa ainoastaan suuret kaupunkitehtaat.

Sanottiin, ettei Kiangsun maakunnassa ollut rautamalmia eikä hiiltä ja että terästä ei sen vuoksi voitaisi valmistaa. Tilalle Liu ehdotti elektroniikkaa, joka paremmin sopisi pienille kaupungeille. Niinpä pieni rauta- ja terästehdas Wusihissa ja samanlaiset Sookhowissa sekä monessa muussa Kiangsun-maakunnan kaupungissa suljettiin. Työläisten vastalauseet turvasivat kolmen työpajan auki pysymisen, jotka olivat: saumattomia teräsputkia valmistava tehdas, teräslankoja vetävä tehdas sekä hapetuslaitos. Mutta tarvittava teräs täytyi tuoda ulkomailta tai sellaisista suurista tehtaista kuin Wuhan ja Anshan. Paitsi terästehtaita suljettiin tänä aikana yksinomaan Wusihissa yli kahdeksankymmentä muuta tuotantolaitosta.

Ne työläiset, jotka jäivät tehtaisiin, pitivät kuitenkin teräspajat hyvässä kunnossa vuosien ajan. Vuonna 1970 Maon linjan voiton myötä alkoivat sulatusuunit taas loimuta. Ishingistä, Taihu-järven toiselta puolen, löytyi hyviä sekä rauta- että hiiliesiintymiä; täten tyrmättiin vanha ajatus ettei Kiangsussa muka ole hiiltä tai rautamalmia. Vieraillessani Wusihin tehtaassa toukokuussa 1971 siellä oli enemmän kuin 2 000 työläistä valmistamassa uutterasti rautaa sekä

jatkuu sivulla 19

Raportti Kiinan lääketieteestä

Uutta lääketieteessä

Viime kesänä -71 Kiinan lääketiede hämmästytti monessakin suhteessa suomalaisen ystävyysvaltuuskunnan jäseniä uskomattoman tuntuisilla saavutuksillaan. Samoja asioita ovat joutuneet todistamaan muutkin ulkomaalaiset vieraat viime kesäisillä Kiinan matkoillaan. Joutuipa mm. New York Timesin toimittaja James Reston luovuttamaan tulehtuneen umpisuolensa kiinalaisella leikkauspöydällä Pekingin Anti-imperialismi-sairaalassa, missä suomalainenkin ryhmä vieraili vähän aikaisemmin. Restonin oman kuvauksen mukaan leikkauksen jälkeen syntynyt uhkaava suolitukos (Ileus paralyticus) selvitettiin neulahoidolla eli akupunktiolla noin tunnissa. Länsimaisen hoitomenetelmän mukaan herra Reston olisi saanut pitää vastaavassa tilanteessa nenä-maha-suoli-imuletkuja ja peräsuoliputkia sekä suonitiputusta mahdollisesti useita tunteja tai vuorokausia. Tämä maininta herra Restonin muuten dramaattisesta hoito- ja leikkauskuvauksesta puuttui, vaikkakin lääketieteen kannalta se on oleellisin puoli asiasta.

Ryhmämme vieraillessa Tientsinin lääketieteellisen korkeakoulun alaisessa sairaalassa toivotti meidät leikkaussalissa tervetulleeksi 65-vuotias naispotilas, jonka mahalaukkua kirurgi piti käsissään ja juuri leikkasi sitä. Potilas lausui meille iloisin ilmein tulkin välityksellä: "Tervetuloa katsomaan suomalaiset ystävät!" Oli siis menossa mahalaukun resektio (pienennysleikkaus) mahanporttia tukkivan haavauman takia akupunktionukutuksessa. Tämä akupunktionarkoosi on sellainen, että siinä potilas on koko ajan valveilla, voi seurata kaikkea mitä ympärillä tapahtuu, ottaa osaa keskusteluun, jopa hiukan syödä ja juodakin leikkauksen laadusta riippuen - tuntematta siis lainkaan kipuja. Kipujen poisto on saatu aikaan pistämällä neljä (4) akupunktioneulaa potilaan korvalehteen, ulkokorvaan ja yksi neula kummankin säären yläosan ulkosyrjään. Akupunktioneuloihin on kytketty 6 voltin sähkövirta vaikutusajan pidentämiseksi. Pienen sähkölaitteen, josta virta tulee, voi rakentaa kiinalaisten kertoman mukaan tavallinen sähkötyöläinen. Kiinassa sellaisia laitteita valmistaa eräs sähkötehdas.

Kiinalaisilta lääkäreiltä kuulimme, että viime vuosina kehitetty akupunktionarkoosi on parhaillaan leviämässä kaikkiin Kiinan sairaaloihin. Akupunktionukutuksen hyviksi puoliksi he esittivät mm. sen, että sen aikana verenvuoto on vähäisempää kuin tavallisessa nukutuksessa, sen jälkeen suoli toimii hyvin, potilas voi syödä ja juoda heti leikkauksen jälkeen. Jälkipahoinvointia ei tule ja haavat paranevat hyvin. Tässä nukutusmuodossa potilaaseen ei tarvitse antaa minkäänlaisia lääkeaineita, joten nukutusaineitten haittavaikutukset jäävät pois. Esim. keisarinleikkauksia ajatellen tällainen akupunktionukutus olisi lähinnä ideaalinen narkoosimuoto. Kuulimme, että Kiinassa jo syntyykin keisarinleikkauksissa lapsia, joilla ei ole ollut vaaraa nukutusaineitten lamaavista vaikutuksista. Akupunktionukutusta on Kiinassa käytetty menestyksellä mm. vatsaleikkauksissa, abortteja tehtäessä sydän- ja keuhkoleikkauksissa sekä aivoleikkauksissa. Länsimaisten lääkäreiden uteliaisuus ei tulle olemaan pieni selvitettäessä lähemmin näitä uusia lääketieteen aluevaltauksia.

Suomalainen ryhmä kiinalaisten lääkäreiden keskellä lastensairaalan pihalla Pekingissä.

Lääketiedettä vai ihmeiden aikaa

"Kuurot saavat kuulonsa, sokeat näkönsä, mykät puhuvat ja rammat riemuiten hyppäävät" puhutaan vanhoissa länsimaisissa kirjoituksissa uutta ja parempaa aikaa toivottaessa. Uusi ja parempi aika on alkanut sarastaa Kiinassa monille vaikeasti sairastuneille, joita tähän asti länsimaisen lääketieteen kokemuksen mukaan on pidetty toivottomina, parantumattomina tapauksina.

Kuurojen koulussa Pekingissä suomalaisen valtuuskunnan jäsenet keskustelivat 19-vuotiaan tytön Tang Tsu-shin kanssa, joka oli ollut kuuromykkänä 17 vuotta sairastettuaan tuhkarokon ja korkean kuumeen. "Sen jälkeen hän ei voinut kuulla eikä puhua. Ainoastaan joitakin sanoja hän voi puhua." Marraskuussa 1968 Kansan Vapautusarmeijan lääkintä ryhmä saapui tänne v. 1934 perustettuun kuurojen koululuun, joka ennen vapautusta palveli ainoastaan rikkaiden lapsia. Vapautuksen jälkeen koulu kehittyi nopeasti. Nykyisin siellä on 336 oppilasta ja 42 opettajaa. Koulun vallankumouskomitean varajohtaja kertoi: "Kansan Vapautusarmeijan jäsenet toteuttivat Maon vallankumouslinjaa 'palvella kansaa varauksetta'. He olivat päättäväisiä hoitamaan kuuromykkiä akupunktioilla. Aluksi lähetettiin edustajia opiskelemaan Koillis-Kiinaan akupunktiota tällä alalla. Opiskelun jälkeen he palasivat tänne. Vähentääkseen potilaiden kipua he

kokeilivat omalla vartalollaan. Opiskelemalla ja muiden veljellisten yksiköiden kanssa kokemuksia vaihtamalla sekä itsellään kokeilemalla he ovat lopulta saaneet runsaasti kokemuksia kuuromykkien hoidossa. Tältä pohjalta Kansan Vapautusarmeijan ryhmä alkoi suorittaa tutkimustyötä kuuromykkien keskuudessa. He suorittivat tutkimuksen kuuromykkyyden syistä. Eri tapauksissa hoito on erilaista. Oppilaita otetaan tavallisesti 7-8 vuotiaana. Osa on täysin umpikuuroja ja mykkiä, osa kuulee aivan vähän ja ääntelee hiukan. Kansan Vapautusarmeijan lääkintäryhmän avulla potilaiden kuulo- ja puhekyky paranivat. Jotkut paranivat paremmin, toiset epätasaisemmin, mutta valtaosa tuli paremmaksi sekä kuulon että puheen suhteen. Hoidon avulla enemmistö osaa esim. huutaa ääneen, laulaa ja lukea:"Eläköön puheenjohtaja Mao. Edelleen he osaavat lukea otteita ja lauluja kuten 'Itä on punainen' On kuitenkin vielä kourallinen potilaita, jotka vielä eivät ole parantuneet, mutta johtoelimellä on päättäväisyyttä opiskella puheenjohtaja Maon teoksia ja edistää hoidon asiaa ja saada vielä nämäkin potilaat kuulemaan ja puhumaan. Vaikka työssämme olemme saaneet runsaasti edistystä aikaan, on siinä vielä puutteita ja vaikeuksia...".

Oppilas Tang Tsu-shin puhui meille ääntäen sanat selvästi. Eräässä kohdassa tulkilla oli hiukan vaikeuksia kääntää hänen puhettaan. Puheäänen hän näytti kuulevan varsin hyvin ja opettajat kertoivat, että useimmat kuulevat puheäänen 10-15 metrin päästä ja kuiskauksen muutaman metrin päästä. Aivan normaalille tasolle kuulo ei siis palaudu. Koulussa voi opiskella 10 vuotta, tavallisesti menee 6 vuotta.

Opettaja Tsang antoi luokassaan, jossa oli 14-18-vuotiaita oppilaita, näytteen akupunktiopistosta oppilaan ulkokorvaan kuuromykkyyttä hoidettaessa. Hoitosarjoja on 20 ja kussakin sarjassa 10 akupunktiota. Kaikki oppilaat olivat kehittyneet myöskin opettaja Tsangin luokalla, toiset paremmin, toiset huonommin. Neljällä pojalla oli hyvät tulokset, he kuulevat puheen 10-15 metrin päästä.

Tässä koulussa ei käytetty kuulolaitteita. Akupunktion perustekniikka vaatii 2 viikon opiskelua ja täydellinen tekniikka saavutetaan vasta monen vuoden kuluessa käytännön harjoittelulla. Korvan edessä ja takana on 40-50 pistopaikkaa ulkokorvassa, ei sisäkorvassa. Näin siis opettaja Tsang kertoi Pekingin Kuurojen koulussa.

Eräässä kiinalaisessa artikkelissa, julkaistu Kiina Sanoin ja Kuvin-lehdessä 2/69, esitetään 168 kuuromykkäpotilaan aineisto, joista hoidon jälkeen 157 pystyi kuulemaan ja 149 puhumaan. Tulokset ovat siis varsin rohkaisevia. Vastaavanlaisia hoitotuloksia ei tiettävästi muista maista ole esitetty.

Halvauspotilaita, jotka jättivät vuoteensa ja palasivat työhön

Sairaala, jossa ei mobilisoitu ainoastaan lääkintätyöntekijöiden aktiivisuutta, vaan myöskin potilaiden.

Sellainen sairaala voi tänä päivänä olla mikä tahansa kiinalainen sairaala. Pekingin kaupunkin Kiinan perinteellisessä sairaalassa tapa-

Opettaja Tsang antoi näytteen akupunktiopistosta kuuromykkyyden hoidossa Kuurojen koulussa Pekingissä. Hoitosarjoja on 20 ja kussakin sarjassa 10 akupunktiota.

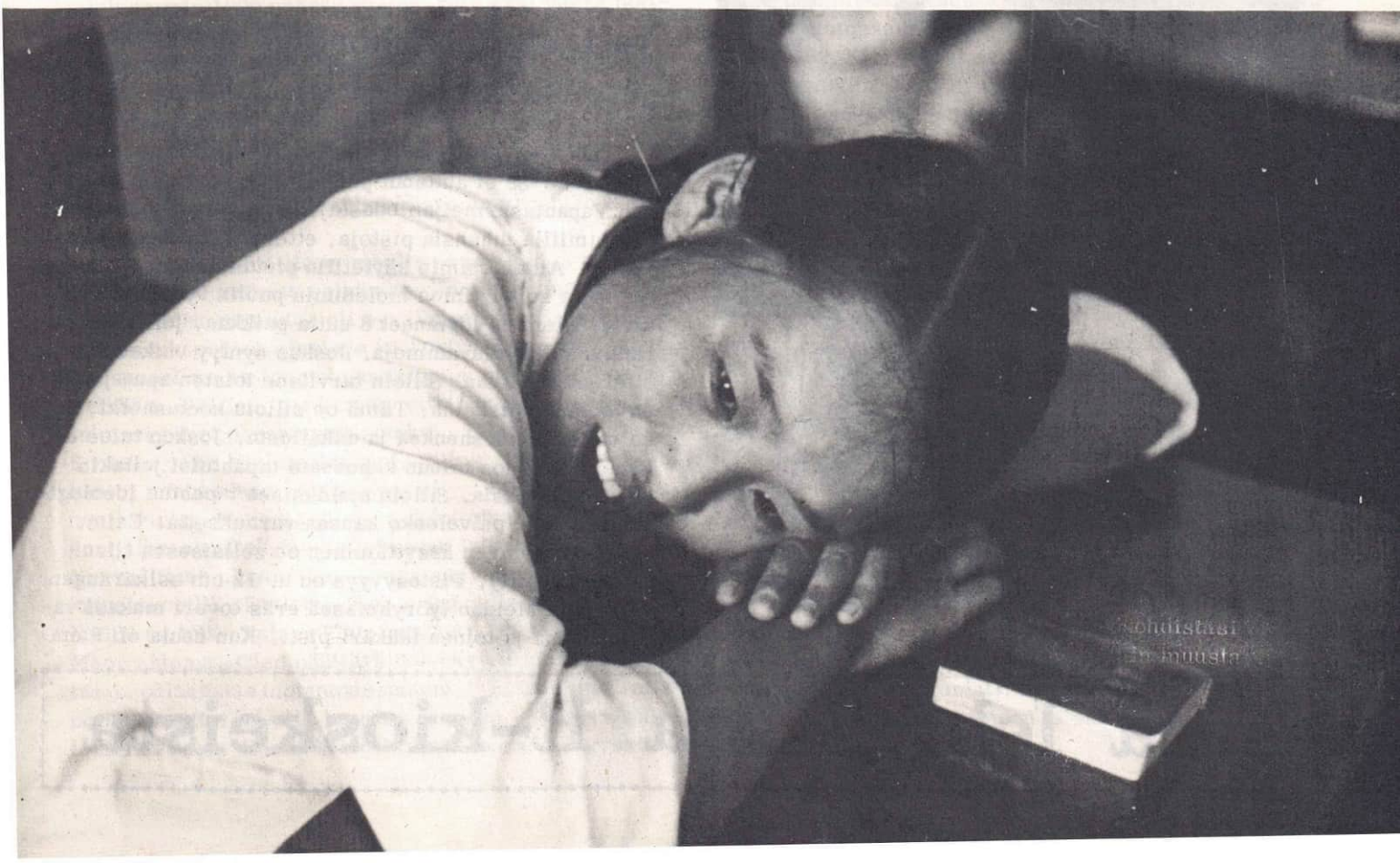

simme kuitenkin vaikeita selkäydinvammoja hoitavan ryhmän jäsenen toveri Liu Shungin, joka kertoi ryhmän työstä ja sen vaikeuksista, olihan tavoitteeksi otettu sellaistenkin selkävammapotilaiden kuntouttaminen, jotka porvarillisten asiantuntijoiden toimesta oli tuomittu loppuiäkseen vuoteenomaksi. Ja monet nyt aktiivisesti liikkuvat potilaat olivat jo viruneet vuosikausia sängyssä toivottomina makuuhaavoineen, alaruumiin ollessa tunnoton ja halvaantunut, ulostamisen ja virtsaamisen toimiessa täysin tahdottomasti. Tällainen potilas voi useinkin odotella toivottomana vain kuolemaa. Niin kertoivat nyt sairaalan pihalla täydellä höyryllä treenaavat potilaat, joiden toivon ja aktiivisuuden kipinä oli herännyt suotuisista alkutuloksista toiminnan alkaessa vähitellen palautua alaruumiiseen ja raajoihin. Toivottomuudesta ei ollut tietoakaan enää ja nyt vielä tuen, ripustimien ja apulaitteiden varassa liikkuvat potilaat ilmoittivat olevansa päättäväisiä palaamaan entisiin tuotantoasemiinsa. Kahdeksan heistä oli jo palannutkin ja 15 pystyi nyt jo itse kävelemään.

Toveri Liu shung kertoi työryhmän eräistä olosuhteista: "Puheenjohtaja Maon ohjeen mukaan 'pankaa lääkintähoidon pääpaino maaseudulle' maaliskuussa 1969 perustimme selkäydinvammaryhmän ja astuimme ulos ovesta palvelemaan työläisiä, talonpoikia ja sotilaita. Kahdessa vuodessa varustauduimme Maon ajatuksilla sekä lääkintätyöntekijät että potilaat. On mobilisoitu 2 aktiivisuutta: lääkintätyöntekijöiden ja potilaiden. Myös potilaat suorittavat ahkerasti liikuntaharjoittelua. 151:stä potilaasta on tuloksia saanut selvästi 124, he liikkuvat nyt kepin avulla. 15 potilasta pystyy itse kävelemään ja 8 on palannut tuotantoasemaansa. Näillä potilailla on siis ulkoisesta vammasta johtunut selkäydinvamma parantunut. Vamma johtuu siitä, että ulkoinen väkivalta on rikkonut selkänikaman ja samalla selkäydin hermoineen on katkennut. Alussa kun hoidimme tällaisia potilaita heidän alaruumiinsa oli tunnoton, he eivät pystyneet pidättämään virtsaa eivätkä ulostetta. Heidän rakossaan oli kestokatetri, usein korkea kuume, paiseita, märkimistä jne. Tällainen vamma oli leimattu parantumattomaksi porvarillisten auktoriteettien toimesta. Meilläkin oli horjuva ajatus. Kun oli raskaita tehtäviä, ajattelimme, että mahdollisesti epäonnistumme ja hajotamme työryhmän. Tällainen ajatus ei ollut oikea palvella kansaa varauksetta. Mao Tsetungin ajattelun valistusryhmä huomasi väärät ajatuksemme ja opetti meitä ajattelemaan oikein. Keitä palvellaan, on avainkysymys ja ratkaiseva kysymys. Valistusryhmä auttoi meitä ymmärtämään: jos haluamme palvella kansaa hyvin, täytyy ottaa oppia kansalta. Pyysimme veteraanityöläisiä kertomaan katkerasta elämästään. Tutustuimme luokkakasvatusmuseoon ja kaivoksiin ja työskentelimme yhdessä kaivostyöläisten kanssa. Maon ajattelun ja työläisten kasvatuksen tuella olemme kehittäneet ajatteluamme. Kun aikaisemmin näimme tällaisen potilaan, tunsimme vaikeaa oloa sydämessämme. Nyt tunnemme katkeruutta. Totesimme, että ajatus hajottaa työryhmä oli väärä."

Potilaat ja hoitohenkilökunta suorittavat vaativaa kuntoutusharjoittelua pekingiläisessä sairaalassa. Tältä potilaalta on selkäranka murtunut kolmesta kohtaa ja selkäydin vioittunut. Kuntoutustvö on hyvällä alulla.

Vallankumoushenkeä ja uskallusta

"Aluksi käytettiin alaraajalla akupunktiota ja moksipolttoja. Se ei auttanut paljon. Otimme oppia Kansan Vapautusarmeijan edustajista ja kokeilimme omalla ruumiilla tuhansia pistoja, ettei potilaita pistettäisi väärin. Aikaisemmin käytettiin pieniä neuloja, nykyisin isoja solkäytimen molemmin puolin vyötärön kohdalla. Olemme löytäneet 8 uutta paikkaa, joilla voi parantaa selkäydinvammoja. Joskus syntyy vaikeuksia, ettei jaksa jatkaa. Silloin tarvitsee toisten apua ja Maon teosten opiskelua. Tämä on silloin koetushetki, onko vallankumoushenkeä ja uskallusta. Joskun tulee elävä ajatus, jos minun kehossani tapahtuisi joitakin vastavaikutuksia. Silloin ajatuksissa tapahtuu ideologinen taistelu, palveleeko kansaa varauksetta. Esim. syvähermojuuren ärsyttäminen on sellaisessa tilanteessa keksitty. Pistosyvyys on n. 12 cm selkärangan vieressä. Meidän työryhmässä eräs toveri makasi valepotilaana ja toinen lääkäri pisti. Kun neula oli 9 cm

Tätä lehteä saa R-kioskeista

Toipuneet kuuromykkäpotilaat antoivat reippaan laulu- ja tanssiesityksen suomalaisille vierailleen Kuurojen koulussa Pekingissä.

syvyydessä, hikosi valepotilas paljon ja koko jalka oli ärsytystilassa. Lääkäri sanoi, ehkä lopetamme, mutta valepotilas sanoi:' työtätekevien palvelemiseksi pistä vain syvemmälle.' Ennen Kulttuurivallankumousta harjoiteltiin vain potilaan keholla, nyt omalla keholla mieluummin 1000 väärää pistoa kuin yksi väärä potilaan keholla.

Halvaustiloja ei ole akupunktion seurauksena esiintynyt, vaikka e.m. syväpistoihin käytetyt neulat ovat verraten paksuja. Tällaisilla vammautuneilla potilailla on useinkin särkyja ja halvauksia, jotka saadaan pois, kun neula pistetään. Hermon toiminta palautuu vähitellen...", selosti selkäydinvammaryhmän lääkäri Liu Shung.

Sairaalan osastoilla ja pihalla suomalainen ryhmä tapasi useita vaikean selkäydinvamman saaneita potilaita, joiden kuntoutus oli hyvällä alulla. Eräs jo III työläissukupolvea edustava kaivostyöläinen oli saanut III lannenikaman puristusmurtuman kiven pudotessa selkään. Potilas itse kertoi, että Liu Shao-tshin linja leimasi hänet parantumattomaksi. "Lepäsin sängyssä 5 vuotta, olin kuolemaisillani. Silloin neljä ihmistä kantoi minut tänne. Alaraajani olivat täysin halvaantuneet, virtsa ja uloste tulivat tahdottomasti. 6 kk hoidon jälkeen tuntokyky ulottui aivan jalkäpöytiin asti. Nyt hallitsen ulostamisen ja virtsaamisen, kahdella kainalokepillä kävelen 5 km ja kahdella pienellä kepil lä 600 metriä. Toinen elämä on juuri puheenjohtaja Maon antama. Olen päättäväinen harjoittamaan liikuntaa ja palaamaan tuotantoasemaani." Totesimme, että potilas saattoi kävellä keppien varassa jalkojaan kohol le heilauttaen. Koska hän oli ollut levossa sängyssä 5 vuotta, alaraajat olivat kuihtuneet koukkuun ennen hoitoa. Nyt hän oli ollut hoidossa lähes 2 vuotta. Alaraajat eivät olleet enää koukussa ja hän käveli keppien varassa.

Toveri Tung Shan-jung, kaivostyöläinen, oli parhaillaan jälkitarkastuksessa. Hän oli parantunut ja palannut tuotantoasemaansa. Hän kertoi: "Sain vamman 29.4.-69. Kivi putosi selkään, jolloin neljäs lannenikama murtui. Kansan Vapautusarmeijan edustaja ja vallankumoukselliset toverit saattoivat minut tänne saamaan hoitoa. Virtsakatetria käytettiin, myös ulosteen eritys oli tajutonta. IV lannenikaman alapuolelta vartalo oli täysin halvaantunut. Yhdentoista kuukauden hoidon jälkeen olen saanut täyden tunnon palaamaan ja palautunut täysin työkykyiseksi. Nyt olen palannut entiseen työasemaani kaivoksessa. Pystyn kävelemään 20 - 30 km, ajamaan polkupyörällä ja kantamaan 70 - 80 kg." Sanojensa vakuudeksi toveri Tung nostaa tarkastavan lääkärin ilmaan ja keikauttaa hänet helposti selkäänsä. Toveri Tungista kerrotaan: Kun hän tuli sairaalaan, ei hän pystynyt juomaan vettäkään. Hän alkoi opiskella puheenjohtaja Maon teoksia, hänellä oli vallankumouksellista innostusta. Hän voimistelee ja karaisee itseään ahkerasti. Siksi terveys on nopeasti palautunut. Ja Tung vakuuttaa vielä: "Kiinalainen ei pelkää kuolemaa. Imperialismi on paperitiikeri, siksi tautikin on paperitiikeri."

Näimme myös erään naispotilaan, jolta selkäranka oli murtunut kolmesta kohtaa poikki (mm. III ja IX rintanikaman murtumat), harjoittelevan kävelyä sairaalan pihalla apulaitteiden ja saattajien varassa.
(jatkuu)

PEKIN

Keisarin kesäpalatsin alueella on kukkula, jolta on näköala Pekingin yli. Kun sieltä katsoo kaupunkiin ei näe muuta kuin puiden latvoja. Jokunen korkeampi rakennus nousee esiin puumerestä antaen vihjeen siitä mitä lehvistön alla on. Näin on tullut esiin Pekingin luonne: paljon puita ja matalia taloja. Ja juuri näistä seikoista johtuen Pekingissä ei ole, kahdeksasta miljoonasta asukkaastaan huolimatta, suurkaupungin tuntua. Tilaa ja rauhallisuutta on yllinkyllin. Sanalla sanoen hermolepoa länsimaalaiselle.

Nimenomaan melun puuttuminen oudoksuttaa. Siitä saa kiittää kaupunkien suurimman metelöitsijän, auton, vähälukuisuuttaa katukuvassa. Vain mukava, pehmeä kuhina kietoo ympäristön sisäänsä. Tämän idyllin pyrkivät autot parhaansa mukaan rikkomaan. Kiinalaiset autoilijat käyttävät kovin herkästi äänimerkkiä, sillä se on ainoa keino saada ihmiset väistymään. Pekingissähän on tapana, varsinkin laitakaupungilla, kävellä ajotiellä. Pyöräilijät saattavat helposti pujotella jalankulkijoiden välissä. Auto-paralla taasen ei ole muuta mahdollisuutta kuin pitää kovaa melua itsestään.

Pekingin keskusta ja koko maan sydän on Taivaallisen Rauhan Aukio. Sen ympärille on ryhmittynyt joukko huomattavia rakennuksia, joista tärkein on Taivaallisen Rauhan Portti; rakennus, jonka parvekkeella puhemies Mao ja muut Kiinan johtajat ottavat vastaan suuret paraatit. Sen edestä kulkee Pekingin pääkatu, Ikuisen Rauhan katu. Sen pituus, 50 kilometriä, on hyvässä sopusoinnussa tuon "ikuisen" kanssa. Tämä katu, kuten Pekingin kaikki muutkin kadut, on puiden reunustama. Eikä ainoastaan yksi puurivi vaan paikoin jopa viisi erottaa jalkakäytävää ajotiestä. Ikuisen Rauhan katu on noin kuusikymmentä metriä leveä ja antaa siten itsestään kenttämäisen vaikutelman. Kadun valtiaat ovat polkupyöräilijät ja yleisen liikenteen bussit.

Pyöräilijät menevät ja tulevat, rinnakkain ja peräkkäin, autoja ei juuri pelätä. Aamuisin kun pekingiläiset menevät työhön, pyörämassat täyttävät kadut, kuuluu vain hiljaista kuhinaa ja kellojen kilahtelua. Pyörällä toimitetaan myös paljon tavaraa paikasta toiseen. Aivan uskomattoman suuria kuormia voidaan lastata yhden ainoan polkupyörän päälle. Varsinkin iltaisin, kun muu liikenne hiljeni, kuljetettiin kolmipyöräisillä polkupyörillä seuraavaa päivää varten elintarvikkeita toreille ja kauppahalleille. Verkalleen kuljettajat polkivat raskaasti lastattuja pyöriään kohti purkauspaikkoja ja heitä vastaan tuli jo perille päässeitä, jotka olivat hakemassa uutta lastia.

Jos nyt hyppäämme yhteen näistä busseista, joista monet ovat johdinautoja, ja sen mukana kuljemme kohti laitakaupunkia, ei tarvitse montaa minuuttia odottaa kun jo saa silmiinsä ensimmäiset pellot. Ne eivät luonnollisesti ole suuria, mutta yhtä kaikki, silmiemme edessä on konkreettinen esimerkki kiinalaisten pyrkimyksestä lähentää

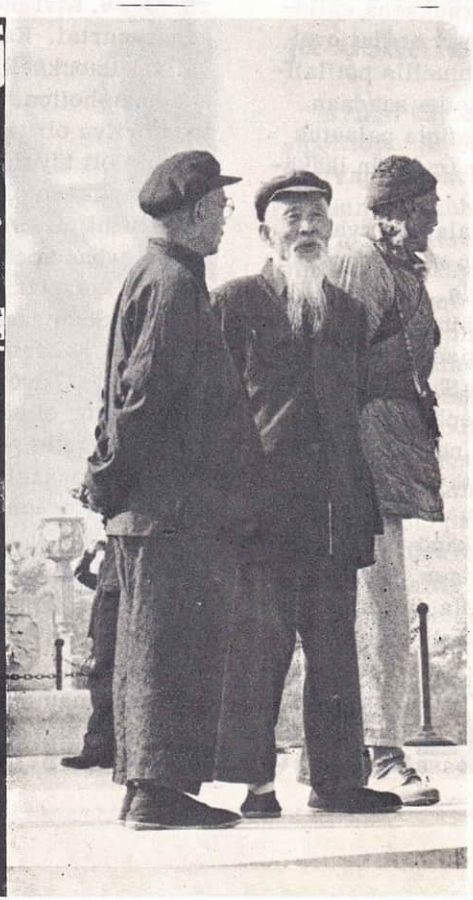

GISSÄ

maaseutua ja kaupunkia toisiinsa.

Ollaan tultu sivummalla oleviin kaupunginosiin. Kadut kapenevat. Bussi hiljentää vauhtiaan. On mahdollisuus tehdä tarkempia havaintoja.

Eri kokoisten kauppahallien ovella käy vilkas liikenne. Ihmiset ovat tulossa töistä ja ostavat kotiin mennessään ruokaa. Toiset ovat pysähtyneet lukemaan esille asetettuja lehtiä tai selostuksia laajemmista aiheista. Katujen risteyksissä on suuria julisteita, joissa on joko puhemies Maon ajatuksia tai vallankumouksellista kuvataidetta.

Puut kaareutuvat kadun yli suojaten kulkijoita liialliselta auringonpaisteelta. Jonkun puun viereen on kerääntynyt joukko ihmisiä. He kuuntelevat propagandistia, joka megafonin avulla selvittää heille puolueen kantoja eri kysymyksissä. Puhuja saattaa olla ikääntynyt henkilö, mutta jonkin matkan päässä voi nähdä 8-10 vuotiaita lapsia, jotka hyvin tohkeissaan huutavat kovaääniseen. Aina he eivät näytä sitäkään tarvitsevan vaan huutavat julki vallankumouksellisen innostuksensa.

Nämä pikku vesselit ovat punakaartilaisia. Ja jos kulkijaa kohtaa onni hän saattaa nähdä heidän isoveljensä ja -siskonsa samoissa puuhissa.

Teini-ikäiset punakaartilaiset voivat hankkia käyttöönsä kuormaauton ja ajella sitten ympäri kaupunkia. Auton lavalle on otettu mukaan erilaisia soittopelejä kuten rumpuja ja symbaaleja. Tällainen joukkio saa aikaan suomalaisen oppikoulun penkinpainajaismaisen tunnelman. Pekingiläiset suhtautuvat tällaiseen ilmestykseen varsin tyynesti. Nuoret ovat nuoria.

Bussin ikkunasta saamme näkyviin suurempia peltoja. On tultu "vihreälle vyöhykkeelle", joka ympäröi Pekingiä. Tämä alue erottaa varsinaisen kaupungin esikaupungista. Vaikka siellä onkin noita mainittuja peltoja niin se ennenkaikkea on puiden valtaamaa aluetta. Tarkemmin sanottuna jokainen puu on istutettu. Työ on ollut aikamoinen, sillä alueella on metsän tuntua.

Aamulla ulkomaalainen herää rytmikkääseen huuteluun. Kadulla valmistaudutaan päivän työhön aamuvoimistelulla, jota usein säestää laulu.

Päivällä taasen saa silmiinsä marssivia lapsiryhmiä. Punaista lippua seuraten he matkaavat kohti maaseutua auttamaan talonpoikia ja tutustumaan heidän ajatuksiinsa. Lapsilla on päässä olkihattu, vyössä vesipullo ja selässä huopa sekä kaislapatja rullalla.

Yöllä Peking on hiljainen ja rauhallinen. Kauppiaat saattavat jättää tavaransa ulos ilman pelkoa, että aamulla löytäisivät vain tyhjät laatikot. Joku yksinäinen pyöräilijä liukuu melkein äänettömästi kulkijan ohi. Mistä lieneekään tulossa. Muuten ihmiset nukkuvat; keräävät voimia seuraavaa päivää varten.

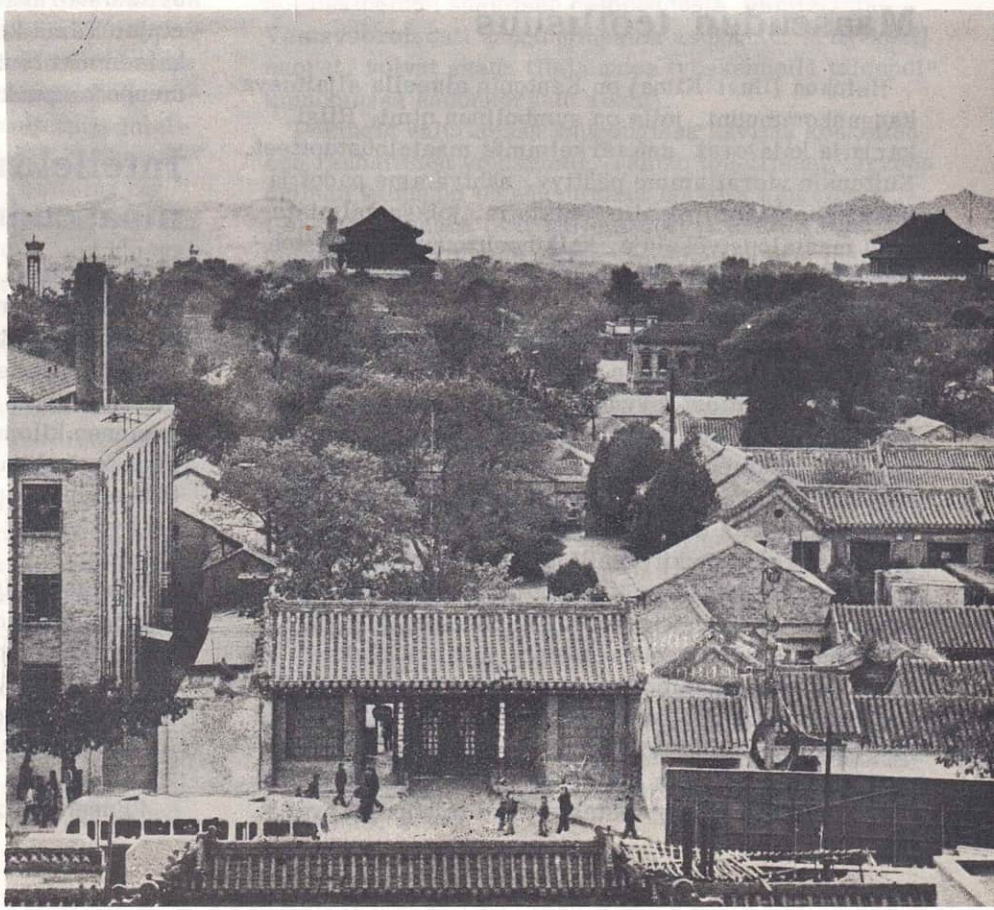

KIINASSA EI OLE MAALTAPAKOA

Maaseudun kansankommuuneissa rakennetaan teollisuutta. Kaupungeissa lainehtii viljapeltoja. Akateemisesti koulutettu nuoriso muuttaa maaseudulle. Kaupunkien ja maaseudun välisen ristiriidan, joka yleensä kehitysmaissa on huutava, ratkaisussa on Kiinassa päästy pitkälle.

Länsimaiden kehitys tapahtuu Ranskassakin havaittavan lain mukaan. Kaupungit, joihin teollisuus keskittyy, käyvät ahtaiksi (usein anarkiaan, epäinhimilliseen kohtuuttomuuteen saakka), kun sitä vastoin maaseutu autioituu ja sen väestö, toimeentulomahdollisuuksien ehdyttyä, joutuu muuttamaan kaupunkeihin etsimään parempia elinolosuhteita.

Jos tämä epäsuhde on ilmeinen kehittyneissä kapitalistisissa maissa, se on vieläkin huutavampi alikehittyneissä maanosissa, joille olemme kehitysmallimme lainanneet.

"Maaltapako, joka on yleinen ilmiö afrikkalaisissa maissa, muuttaa piilotyöttömyyden kaupunkityöttömyydeksi. Työtön maaltamuuttanut lisää köyhän kaupunkiproletariaatin rivejä. Puolet Afrikin väestöstä asuu kaupungeissa ja kolmasosa siitä on ilman työtä." (1)

Kiina on valinnut toisenlaisen kehitysmallin ottamalla "maanviljelyn perustaksi ja teollisuuden johtavaksi tekijäksi". Kun puhumme tässä artikkelissä pääasiassa maaseudusta, teemme sen siksi, että Kiinasta näkyy selvästi, miten sosialismi pyrkii ratkaisemaan kaupunkien ja maaseuden kehityksen välisen ristiriidan. Halu tämän ristiriidan ratkaisemiseksi on tärkeää, koska 80 % Kiina väestöstä asuu maalla.

Maaseudun teollisuus

Hsinhua (Uusi Kiina) on Kantonin alueella sijaitseva kansankommuuni, jolla on symbolinen nimi. Riisi, karja ja kala ovat sen tärkeimmät maataloustuotteet. Kuitenkin vierailumme päättyy, nähtyämme padot ja sähköntuotannon, pieniin tehtaisiin, joissa valmistetaan maataloustyökaluja, kalkinpolttouuniin sekä tehtaaseen, jossa tehdään mustepulloja ja pieniä lasiastioita.

Tässä pienessä, vaatimattomassa, mutta tehokkaassa työpajassa sulatetaan Kantonista saatua murskattua lasia. Tuotteet myydään valtiolle ja voitto tulee kommuunille, joka kartuttaa sillä kehitysrahastoaan.

Tämä pikku esimerkki sopii kaikissa kansankommuuneissa näkemiimme pieniin tehtaisiin, jotka ovat sekä nerokkaita että vaatimattomia, mutta tuotannollisesti varsin merkityksellisiä. Ne tuottavat joko suoraan maanviljelyksessä käytettäviä hyödykkeitä tai tavaroita, jotka valtio ostaa sopimuksen mukaan.

Tämä läheinen teollisuuden ja maanviljelyksen liitto kansankommuunien suojassa (jotka ovat taloudellisia yhteenliittymiä samalla kun ne ovat hallinnollisia ja poliittisa perusyksikköjä) tuo kaupungeille ja maaseudulle huomattavia etuja. On paikallaan täsmentää:

- Nämä paikalliset tehtaat, jotka talonpojat ovat harkiten luoneet ja joita he johtavat, tuottavat paikallisiin olosuhteisiin sopivia tuotteita ja pystyvät hyvin käyttämään hyödykseen paikallisia voimavaroja.
- Ne vähentävät riippuvuutta kaupungeista, joka Kiinan mittakaavassa (myös kuljetusvälineiden puutteen takia) olisi heikkous luonnononnettomuuksien tai erityisesti sodan sattuessa.
- Maanviljelijät ovat rohkaistuneet käytännössä huomaamaan, että he kykenevät olemaan myös työläisiä. Heidän mahdollisuuksiensa hintana oli luonteenmuutos: eräänlainen ylpeys- ja tehokkuuskoe tunnuslauseena "luottakaa omiin voimiinne!" Näin katosi "talonpojan kompleksi", jota tapaa valitettavasti niin usein muualla maailmassa ja jota sosiaalinen järjestelmämme ylläpitää.
- Tämän teollisen aktiivisuuden ansiosta maanviljelyn koneellistuessa vapautuva työvoima ei joudu työttömäksi eikä ihmisten tarvitse muuttaa kaupunkeihin (esim. Peking kasvaa väestöltään ainoastaan syntyneillä). Uudet kaupungit perustetaan erittäin harkitusti.
- Lopuksi talouden suunnittelusta; edut ovat yhtä selvät kuin niiden alkuperä: Teollisuustuotonnon voitto investoidaan uudelleen joko kommuunin teolliseen kehittämiseen tai suurten tehtävien helpompaan suorittamiseen (esim. kasteluun). Toisin sanoen voitto hyödyttää suoranaisesti talonpoikia ja samalla koko maan etuja. Tämä kehitystyyppi on aivan erilainen kuin aikaisemmat tuntemamme, joissa maaseudun lisäarvo menee kaupunkeihin.

Intellektuellit menevät töihin maaseudulle

Tavallisesti ei ainoastaan lisäarvo vaan myös ihmiset, "aivot", muuttavat nauttimaan kaupunkien eduista. Kiinassa liike on molemminpuolinen.

Ne nuoret pekingiläiset intellektuellit, joita tapasimme Liu Lingin kansankommuunissa (sijaitsee kahdentuhannen kilometrin päässä pääkaupungista luoteisvuoristossa) olivat todellisia vallankumouksellisia, jos tätä ominaisuutta arvostellaan kriteeriolla, että heilli oli hyödylliset suhteet työläisten ja talonpoikien joukkoihin.

Kiiveten pölyistä tietä, jota auringonkukat reunustavat ja joka johtaa kylästä porrastetuille pelloille, toveri Tshao kertoo kuinka he (kolmisenkymmentä) tulivat tammikuussa 1969 jäädäkseen muuttamaan maailmankatsomuksiaan työskentelemällä omasta halustaan köyhien talonpoikien kanssa määräämättömän ajan.

"Ennen kulttuurivallankumousta ja Liu Shao-tshin

Intellektuellit maatöissä. Kaikki kuvan henkilöt ovat ylioppilaita.

linjan vaikutuksen alaisena ajattelin, että opintojen on muodostettava kaaderit", hän kertoo mitä koruttomimmin, "ja pohjimmiltaan halveksin maatöitä enkä tiennyt mitään kaikkien niiden elämästä, jotka tuottavat ravintomme. Tullessamme tänne meidän oli voitettava kolmenlaiset vaikeudet: maaseudun jokapäiväisen elämän järjestäminen, rasittavan käsintehtävän työn oppiminen ja ajatustapamme uudistaminen. Joskus ollessani väsynyt luontoni nousi vastarintaan ja ajattelin kaupungissa asuvan intellektuellin mukavuuksia ...mutta talonpojat ovat aina auttaneet meitä näkemään vaikeuksiemme mielekkyyden. He kertovat meille menneisyyden kärsimyksistä ja saamme heiltä todellista luokkakasvatusta." Hän lisää mukanamme olevalle kommuunin talonpojalle hymyillen: "Mutta nytkin olemme vasta alussa taistelussa pikkuporvarillisia ajatuksiamme vastaan ja aikomuksemme on jäädä tänne vielä pitkäksi aikaa."

Vuoristossa kuoppia kaivavien talonpoikien keskellä olemme tunnistavinamme joitakin heistä intellektuelleiksi siksi, että heillä on silmälasit... mutta tämä on ainoa erottava piirre työmiesryhmässä, missä kukaan ei todellakaan "yritä olla" mitään.

Samoin Liu Lingin "paljasjalkalääkärit" ovat näiden järjestelmällisten maaseuden elämään sopeutumisponnisteluiden ruummiillistumia. Heidän muuntumisensa lääkäreiksi tapahtuu varsinaisesti käytännössä (ja nopeasti); se estää heistä tulemasta "armoitettuja intellektuelleja", jotka hylkäävät alkuperänsä. Koska nämä lääkärit osallistuvat tuotantoon, he tuntevat täydellisesti talonpoikien elinolosuhteet. Heidän hoitonsa tehokkuus vain kasvaa samoin kuin heidän vaikutusvaltansa ja mahdollisuutensa opettaa esimerkiksi tautien torjuntaa.

Niinpä vastakohtana klassiselle maaltamuutolle, jolle antavat pontta esim. eurooppalaisen kaupungin houkutukset ja sen kulttuurin vaikutusvoima ja etuoikeudet, käsitämme selvästi päinvastaisen liikkeen rikkauden, joka on kulttuurivallankumouksesta lähtien korostunut. Erityisesti nuorille on poliittisesti hyvä ja kulttuurin kannalta hyödyllistä oppia köyhiltä talonpojilta heidän kanssaan työskennellessään, mitä menneisyydessä tapahtui ja mikä on vallankumouksen merkitys, koska työväenluokka ja köyhät talonpojat pitävät valtaa hallussaan. Tämä poliittinen tosiasia ei saa missään tapauksessa jäädä tyhjäksi teoriaksi. Tämä väestön sekoitus ja jatkuva muutto kaupungeista maaseudulle osoittaa solidaarisuutta, joka perustuu konkreettiseen elämään ja ponnisteluihin osallistumiseen.

Tästä on tietysti suunnatonta etua sekä intellektuelleille että kaupungeille. Tämä tekee kaupunkilaisille myös mahdolliseksi päästä Kiinan kaukaisimpiinkin kolkkiin. Talonpoikia on opetettava lukemaan, heidän kanssaan on järjestettävä Mao Tsetungin ajattelun opiskelua ja heitä on avustettava tieteellisissä ja taiteellisissa harrastuksissaan.

Pekingissä

Nämä muutamat huomiot kaupunkien ja maaseudun kehityksestä eivät olisi täydellisiä ilman välähdystä Pekingistä. Koska olimme tulleet maasta, jossa kaupunkeihin keskittymisessä on menty mielettömyyden rajoille asti (minkä jälkeen aletaan puhua "ympäristöstä"), oli yllätys kuulla suunnittelijoiden sanovan: "Uusien kaupunkien rakentamisen yhteydessä pidämme huolta, että parhaat pellot ja vihannestarhat säilytetään. Järkevä kehitys suunnitellaan pitämällä huolta viljelyksistä. Näin säilytämme vihreät alueet, jotka ovat tehokkaana suojana melua ja tungosta vastaan, ja näin maaseudulla on mahdollisuus hyötyä kaupunkien eduista (vesijohto, sähkö, erilaiset varusteet) ja lannoitusaineiden saamisen helppoudesta (ihmislanta). Vastavuoroisesti kaupunginosien asukkaat, erityisesti nuoret, voivat saada tilaisuuden työskennellä talonpoikien kanssa sadonkorjuun aikana."

Pekingin kaltaisessa kaupungissa kävijää koskettaa sen rauhallinen ympäristö. Tämän todellisen, terveen elämän kaupunki on saavuttanut laajalla alueellaan (jossa ongelmana ovat kuljetukset) ja päättäväisellä tahdollaan olla joutumatta eroon luonnosta ja maaseudusta.

Kapitalismin syvän vaikutuksen murskaaminen on ilmeistä Kiinassa. Kiinalaiset kieltäytyvät keskittämästä teollisuutta kaupunkeihin, lieventävät työnjakoa, taistelevat sosiaalista ja kultturellista tasa-arvottomuutta ja eritasoisia elinolosuhteita vastaan, suosivat kaupunkilaisten muuttamista kansankommuuneihin ja estävät kaupunkeja houkuttelemasta älymystöä. Sosialismi työskentelee kehityksen yhtenäistämiseksi. Tämä on havaittavissa ei ainoastaan selvänä ja yksinkertaisena tuotannon kasvuna, vaan myös elämän kaikkien puolien kukoistamisena.
(Aujourd'hui la Chine 5/71)

Huomautuksia

1) Présense Africaine 1971, erikoisnumero itsenäisen mustan Afrikan ensimmäisestä vuosikymmenestä, s.184

SUOMEN JA KIINAN YSTÄVYYS LUJITTUU

Ystävällisissä suhteissamme Kiinaan on jo perinteitä. Suomi tunnusti Kiinan Kansantasavallan tammikuussa 1950. Suomi-Kiina Seura perustettiin kesällä 1951 ja ensimmäinen kauppasopimus syntyi seuraavana vuonna. Erilaisia ystävyysvaltuuskuntia maittemme välillä on vaihdettu 1950-luvun alusta lähtien. YK:ssa Suomi on tukenut Kiinan Kansantasavallan laillisten oikeuksien palauttamista.

Kolme Suomi-Kiina Seuran valtuuskuntaa ja ryhmää, yhteensä noin 40 henkilöä, on vieraillut Kiinassa parin viime vuoden aikana. Kymmenet Kiinan-ystävät ja tunnetut lehtimiehet sekä julkisuuden henkilöt ovat vieneet suomalaisten terveiset Kiinan kansalle ja tuoneet tullessaan innostavat kuvaukset Kiinan saavutuksista ja kansan ystävyydestä.

Viime syyskuussa Suomessa vieraili Kiinan varaulkomaankauppaministeri Tshou Hua-min ja tutustui viikon ajan Suomen teollisuuteen. Hän tapasi ulkomaankauppaministeri Olavi J. Mattilan, pääministeri Ahti Karjalaisen sekä Tasavallan presidentti Urho Kekkosen.

Ministeri Reino Rossi ja ulkomaankauppaministeri Pai Hsiang-kuo Pekingissä allekirjoittamassa Suomen ja Kiinan kauppasopimusta vuodelle 1972. Läsnä ovat myös varapääministeri Li Hsien-nien ja varaulkomaankauppaministeri Tshen Tshie.

Marraskuussa ulkomaankauppaministeri Reino Rossi vieraili Kiinassa. Hän ja ministeri Pentti Uusivirta perehtyivät Kantonin syysmessuihin ja tutustuivat kansankommuuniin kaupungin lähellä. Pekingissä he tapasivat pääministeri Tshou En-lain ja keskustelivat hänen kanssaan yli tunnin. Epäviralisten tietojen (Helsingin Sanomat 20.11.) mukaan Tshou En-lai tähdensi keskustelussa Kiinan ja Suomen välillä vallitsevia ystävällisiä suhteita sekä esitti kiitoksensa siitä, että Suomi äänesti YK:ssa Kiinan laillisten oikeuksien palauttamisen puolesta. Tapaamisessa olivat läsnä myös suurlähettiläs Veli Helenius, varapääministeri Li Hsien-nien sekä ulkomaankauppaministeri Pai Hsiang-kuo. Matkan aikana allekirjoitettiin vuoden 1972 kauppasopimus, joka on loppusummaltaan 10 % edellisvuotta suurempi.

Tämän vuoden tammikuussa vieraili maassamme kiinalainen lehtimiesvaltuuskunta uutistoimisto Hsinhuan varapääjohtaja Teng Kangin johdolla. Valtuuskunnassa oli edustajia myös Kansan Päivälehdestä ja Pekingin televisiosta. Se tutustui monipuolisesti Suomen kulttuuriin ja tuotantoon vieraillen mm. Kansallismuseossa, Yleisradiossa, kirjastossa, sairaalassa ja monessa tehtaassa. Valtuuskunta tapasi useita ministereitä sekä Tasavallan presidentti Urho Kekkosen.

Tasavallan presidentti vastaanotti kiinalaisen lehtimiesvaltuuskunnan. Kuvassa presidentti Kekkonen ja valtuuskunnan johtaja Teng Kang.

Kiinan Kansantasavallan varaulkomaankauppaministeri Tshou Hua-min tapasi Suomi-Kiina Seuran toimistossa seuran toimihenkilöt sekä hallituksen jäseniä.

HUHUTEHTAILUA

●TIEDONANTAJA-lehti julkaisi 2.3. seuraavan kirjoituksen: "Maon Kiina käy kauppaa rotu-Rhodesian kanssa - Peking harjoittaa laajaa kaupankäyntiä Rhodesian rotuhallituksen kanssa kauppa- ja taloussuhteet Rhodesian kanssa kieltävästä YK:n päätöksestä piittaamatta.

Kiinalaiset tuotteet toimitetaan Rhodesiaan Etelä-Afrikan kautta, jonka kanssa Kiina kehittää samoin kauppasuhteitaan.

Kiinan hallituksen politiikka, yhtäältä Afrikan kansan 'ystäväksi' ja 'puolustajaksi' itseään nimittävä ja toisaalta rasismi- ja rotusyrjintäjärjestelmien kanssa laajaa kauppaa harjoittava, on tekopyhyyden huippu, kirjoittaa Daily Express-lehti. (LONTOO-TASS)"

●Kiinalla ei ole minkäänlaisia suhteita Rhodesian tai Etelä-Afrikan rotusortohallituksiin. Etelä-Afrikkaan Kiina katkaisi kaikki suhteensa vuonna 1960 ja Rhodesian "hallitukseen" ei suhteita ole ollutkaan. Tämän Kiina on tuonut julki monta kertaa, viimeksi YK:ssa.

Kirjoitus on samanlaista huhutehtailua, kuin syksyllä Kansan Uutisten julkaisemat "tiedot" Kiinan ja Israelin diplomaattisista suhteista. Kummallista kun lehdet eivät syyskuun jälkeen ole kertoneet asiasta mitään. Tuon "uutisen" mukaanhan suhteet piti solmia jo aikoja sitten!

Mikäköhän mahtaa olla seuraava TASSin levittämä huhu "Kiinan johdon laittomista suhteista" ?

●Joillakin lehdillä (Kansan Uutiset, Tiedonantaja, Hämeen Yhteistyö) on kova halu kääntää Vietnam Kiinaa vastaan. Nixonin Kiinan-matkan aikana ilmestyi lukuisia kirjoituksia, joissa "osoitettiin" Kiinan pettävän Vietnamia. Kirjoitukset ovat peräisin pääosin Neuvostoliitosta, mutta myös DDR:stä, Puolasta ja Yhdysvalloista. Merkittävää on, ettei yksikään kirjoitus ollut lähtöisin Vietnamista. Eivätkö juuri Vietnam ja Kiina tunne parhaiten maittensa välisiä suhteita? Silloin pitäisi antaa palstatilaa näiden maiden käsityksille.

Vuosia sitten samat lähteet pitivät kovaa meteliä siitä, että "Kiina jarruttaa avustustarvikkeiden kuljetuksia Vietnamiin". Vietnamin Demokraattisen Tasavallan virallinen uutistoimisto antoi silloin (19.6.1966) tiedotteen, jossa huhu kumottiin ja vakuutettiin Vietnamin ja Kiinan ystävyyttä. Mutta tätä tiedotetta eivät huhutehtailijat tietenkään levittäneet.

Tänään on samantapainen tilanne. Kysyisimme, miksi ette julkaise rouva Binhin, Etelä-Vietnamin Väliaikaisen Vallankumoushallituksen edustaja Pariisin rauhanneuvotteluissa, haastattelua Nixonin Kiinanmatkasta (julkaistu lyhenneltynä Kiina Sanoin ja Kuvin 1/72 liitteessä) tai Kiinan ja Vietnamin Demokraattisen Tasavallan yhteistä julkilausumaa 27.11. 1971 (julkaistu lyhenneltynä Kiina Sanoin ja Kuvin 4/71).

★ ★ ★

Viime aikoina, kun useat päivä- ja aikakauslehdet ovat alkaneet julkaista enemmän totuudenmukaisia artikkeleita Kiinasta, ovat jotkut lehdet keskittyneet Kiinan vastaisten valheiden levittämiseen oikein kampanjanomaisesti: Kiina haluaa ydinasesotaa, Kiina esittää aluevaatimuksia naapureille ja haluaa koko Siperian, kansa Kiinassa elää kurjuudessa ja pelossa, elintaso laskee, kansankommuunit ovat pakkotyöleirejä, asuntoja ei ole rakennettu kymmeneen vuoteen, terveydenhoitoa ei ole, kulttuuri ja sivistys on kielletty kansalta, Kiinassa lietsotaan sotahysteriaa jne. Väitteet ovat yleensä niin älyttömiä, että vähänkin Kiinaa tunteva ihminen näkee niiden lävitse.

Tällaisella kirjoittelulla luultavasti pyritään luomaan Kiinaa lainkaan tuntemattomista ihmisistä "sokeaa muuria", joka kieltäytyy vastaanottamasta tietoa, koska se on "maolaista propagandaa". Näin yritetään luoda yleistä Kiinan vastaista mielipidettä, jotta silmää räpäyttämättä hyväksyttäisiin mitkä tahansa toimet Kiinaa vastaan.

Vaikka monet Kiinan vastaiset valheet meistä tuntuvat naurettavilta, on niihin suhtauduttava vakavasti. Tuskin tällaisia artikkeleita turhan vuoksi kirjoitetaan. Jokaisen Kiinan ystävän on syytä miettiä vakavasti: m i k s i niitä levitetään?

Kiinan ystävien tulisi tarkkailla tällaista törkykirjoittelua, ja kun sitä esiintyy, tehdä tuttavapiirissä valistustyötä kirjoittelun valheellisuudesta ja paljastaa sen Suomen ja Kiinan kansojen välistä ystävyyttä vahingoittava luonne. Samoin tulisi kirjein, puhelinsoitoin ym. painostuskeinoin vaikuttaa siihen, että lehtiin saataisiin vastineita ja em. kirjoittelu loppuisi.

---

jatkoa sivulta 9

manganisoimassa rautaa ja terästä. Toistaiseksi se oli vain pieni 60 000 tonnia vuodessa tuottava tehdas, mutta hyvin pian se alkaa tuottaa vuodessa 200 000 tonnia rautaa Ishingissä ja 200 000 tonnia terästä Wusihissa täyttäen näiden tuotteiden paikallisen tarpeen ja nopeuttaen alueen teollistumista.

Vierailupäivämme oli kuuma. Ylemmillä luokilla olevat koulupojat ja -tytöt olivat uutterasti rakentamassa pengertä tehtaalle menevää rautatietä varten. Meihin vaikutti sisävesilaivojen maihinlaskupaikalla tapahtunut ahkeruuden näytös. Päittemme yläpuolella nostokurjet liikkuivat tasaisesti eri työkohteissa suorittaen raskaita tehtäviä.

Mao Tsetungin linja, joka asettaa teollisuudessa pääpainon raudan ja teräksen tuotannon kehittämiseen, toimii taas, se on varma: työläiset vastaavat haasteeseen kaikin voimin. Ja taas rauta- ja teräspajojen sulatusuunit alkavat punata öitä kautta maan ja Suuri Harppaus, joka keskeytyi vuosikymmen sitten, alkaa jälleen edistyä. Pääministeri Tshou En-lai sanoi haastattelussa, jonka hän antoi Edgar Snowlle, että Kiinan terästuotanto 1970 oli 18 miljoonaa tonnia. Niiden uusien yritysten valossa, joita nyt tehdään, on erittäin kiinnostavaa nähdä, mikä se on vuonna 1975. Tämä vierailu Wusihin uudelleenrakennetussa rauta- ja terästehtaassa antoi meille välähdyksen tulevaisuudesta.

(Broadsheet 8/71; Rewi Alley)

Suomi-Kiina Seuran toimintaa

●Helsingissä Vanhalla Ylioppilastalolla järjestettiin syyskuun 9. pnä suuri Kiina-tilaisuus. Illan aiheesta 'Kiina tänään' alusti viime kesänä Kiinassa vierailleen Suomi-Kiina Seuran ystävyysvaltuuskunnan jäsen, kirjailija Matti Rossi. Mielenkiintoisen ja elävän alustuksen jälkeen esitti yleisö runsaasti kysymyksiä, joihin oli vastaamassa muitakin valtuuskunnan jäseniä. Keskustelun päätyttyä nähtiin lyhytfilmi, jonka rouva Terttu Kivi filmasi vierailun aikana. Juhlasali, johon normaalisti mahtuu noin 600 henkilöä, oli nyt ääriään myöten täynnä, kaikki halukkaat eivät edes mahtuneet sisälle.

Joulumyyjäiset onnistuivat nyt edellisvuotta paremmin.

●Kiinan Kansantasavallan täyttäessä 22 vuotta järjesti SKS juhlatilaisuuden Helsingissä elokuvateatteri Bristolissa. Suomi-Kiina Seuran puheenjohtaja Matti Kajantie ja Kiinan Kansantasavallan suurlähettiläs Shih Tzu-ming puhuivat lämpimästi Kiinan kansan saavuttamista suurista voitoista niin sisäisen rakennustyön kuin diplomatiankin aloilla. Erityisesti kiinnitettiin huomiota maittemme välisten ystävällisten suhteitten myönteiseen kehitykseen.

Kirjailija Matti Rossi lausui runoja ja FNL-komitean lauluryhmä esiintyi. Tilaisuuden päätteeksi näytettiin elokuva "Kambodshan valtionpäämiehen, prinssi Norodom Sihanoukin vierailu Etelä-Kiinassa". Mukana tilaisuudessa oli noin 300 seuran jäsentä ja ystävää.

●Viimevuoden puolella järjestettiin näiden kahden suuremman tilaisuuden lisäksi vaatimattomampia Kiina-aiheisia iltoja kuten esim. Tiibet-ilta, Kiinan ulkopolitiikka-ilta, ja lukuinen määrä mitä erilaisimpia Kiina-iltoja kouluissa, ylioppilasjärjestöissä, kansanopistoissa ja eri poliittisten puolueitten nuorisojärjestöissä.

●Yhdysvaltain presidentti Nixon vieraili Kiinassa helmikuun lopulla. Tämä tapahtuma sai osakseen valtavan mielenkiinnon kaikissa tiedotusvälineissä ympäri maailmaa. Suomi-Kiina Seura pani tänä aikana toimeen Kiina-viikon Suomessa. Viikolla myytiin Kiina Sanoin ja Kuvin-lehteä tuhansittain useissa kaupungeissa ja lentolehtistä, joka esitteli Kiinaa levitettiin 36 000 kpl. Toiminnallisen viikon päätteeksi järjestivät useat paikkakunnat yleisötilaisuuden, jossa presidentti Nixonin vierailu oli tarkasteltavana.

●Helsingissä pidettiin yleisötilaisuus Raittiusyhdistys Koiton juhlasalissa, johon tuli kiinnostunutta yleisöä parisataa. Seuramme jäsen, opiskelija Thomas Brunila esitti Kiinan ulkopolitiikan periaatteita. Keskustelu, joka alustusta seurasi, oli vilkas ja monipuolinen. Päätteeksi näytettiin osia kiinalaisesta Peking-oopperasta "Shatshiapang".

●Juorkunassa järjesti kriitikko Juha-Heikki Mikkonen Kiina-tilaisuuden Oulujoki Opistolla.

Tampereellakin Kiina-viikko päättyi yleisötilaisuuteen, jossa

Lehtimiesvaltuuskunta vietti yhden illan suomalaisten Kiinan ystävien kodeissa. Kuvassa Kansan Päivälehden ulkomaantoimittaja. päätoimittaja Raimo Laakia alusti Kiinan ulkopolitiikasta.

●Turussa Kiina-viikon innostamana järjestettiin "kiinalainen iltapäivä". Tilaisuudessa oli vieraita Kiinan Kansantasavallan Suurlähetystöstä. Seuran hallituksen jäsen, toimittaja Markku Rautonen kertoi matkoistaan Kiinaan. Aiheena oli "kuinka Kiinassa kasvatetaan uusi ihminen". Kiinalaisen teen parissa viihtyi noin 200 turkulaista ystävää.

●Kemissä, kaupungin Taidemuseossa oli esillä valokuvanäyttely "Kiinan Kansantasavallan saavutuksia sosialistisessa rakennustyössä". Kauniin kaupungintalon yhdeksänteen kerrokseen tuli avajaispäivänä lähes sata henkilöä katsomaan näyttelyä, kuuntelemaan esitelmää tämän päivän Kiinasta, ja tietenkin ihailemaan kiinalaisen myyntipöydän tarjoamia antimia.

●Turussa ja Helsingissä on koko ajan toiminnassa kiinankielen kurssit, joilla on kymmeniä osanottajia.

●Helsingissä on tämän talven aikana käynnistynyt kaksi opintoryhmää joissa tutkitaan ja opiskellaan Kiinan olosuhteita ja osallistutaan seuran toimintaan. Näihin kahteen ryhmään voi tulla mukaan kuka tahansa. Ryhmien kokoontumisista saa tietoja seuran toimistosta.

MERKKIKILPAILU

Suomi-Kiina Seuran hallitus on päättänyt valmistuttaa Suomen ja Kiinan ystävyysmerkin. Tätä varten julistetaan merkin luonnoskilpailu kaikille halukkaille.

Merkin tulee symbolisoida Suomen ja Kiinan kansojen ystävyyttä. Eri värejä voidaan teknisistä syistä käyttää korkeintaan kolme. Muita rajoituksia ei ole.

Merkkejä valmistavat liikkeet suosittelevat pientä kokoa (10x18 mm tai 12x18 mm) materiaalina emaloitu tompakki tai uushopea. Nämä merkkiliikkeiden suositukset eivät kuitenkaan välttämättä sido kilpailua.

Piirrä merkkiluonnoksesi noin kymmenkertaiseen kokoon ja määrittele lisäksi mikäli mahdollista merkin mitat ja materiaali. Lähetä ehdotuksesi Suomi-Kiina Seuran toimistoon 30.6.-72 mennessä.

Parhaan luonnoksen tekijälle Suomi-Kiina Seuran hallitus antaa vaatimattoman palkinnon.

Osallistumme Vietnam-viikkoon

Suomi-Kiina Seuran hallitus päätti kokouksessaan 11.3. yksimielisesti hyväksyä Helsingin FNL-komitean ja Suomi-Vietnam Seuran Suomi-Kiina Seuralle osoittaman kutsun osallistua huhtikuussa järjestettävään viidenteen Vietnam-viikkoon.

Hallituksessa tuotiin keskustelussa esiin, että toisen maailmansodan jälkeen Yhdysvaltain toimet Kaakkois-Aasiassa on tähdätty Kiinan kansaa vastaan. Ennen Kiinan kansantasavallan perustamista Yhdysvallat tuki Tshiang Kai-shekin sotaa. Sitten se miehitti Kiinan maakunnan Taiwanin ja perusti sotilastukikohtia Kiinan ympärille. Korean kautta Yhdysvallat yritti hyökätä Kiinaan ja Korean sodan aikana suoritti Kiinan alueen pommituksia. Sitten Yhdysvallat hyökkäsi Vietnamiin, Kambodshaan ja Laosiin ja on suorittanut lukuisia provokaatioita Kiinaa vastaan mereltä ja ilmasta. Toimiaan Yhdysvallat on virallisesti perustellut "Kiinan uhan torjumisella" ja tarkoituksenaan olevan "saada Kiina sisäisesti romahtamaan".

Koska Yhdysvaltain käymä sota Indokiinassa on vakava uhka Kiinalle, katsoo Suomi-Kiina Seuran hallitus velvollisuudekseen antaa tukensa vaatimukselle: USA pois Indokiinasta!

TUE FNL:ää PS-TILI 55800

Kuuntele Pekingin radiota

Aikana, jolloin suuret uutistoimistot tahtovat vääristellä Kiinasta saapuvaa uutisaineistoa tai keksivät itse mitä ihmeellisimpiä valheita ja huhuja, on luotettavilla tiedoilla suuri merkitys.

Englantia, saksaa tai jotain muuta suurta kieltä taitavilla on loistava mahdollisuus saada tuoreeltaan uutisia ja informaatiota Kiinasta PEKINGIN RADION ulkomaanlähetysten välityksellä. Siispä käyttäkäämme hyväksemme tätä mahdollisuutta.

Tavallinen kotivastaanotin, joka on varustettu lyhytaaltoalueilla ja mielellään hyvällä antennilla, riittää tähän tarkoitukseen. Kuuluvuus on erittäin hyvä suuritehoisen lähetysaseman (120/270 kW) ja Albaniassa toimivan releointiaseman ansiosta. Englanninkielinen lähetys alkaa klo 22.30. Lehdessä on toisaalla mainittu käytetyt taajuudet ja aallonpituudet.

Lähetys alkaa aina "Itä on punainen"-tunnuksella. Seuraavana luetaan yleensä pari otetta puheenjohtaja Mao Tse-tungin teoksista. Varsinainen ohjelma käsittää n. 25min. pituisen uutiskatsauksen sekä kommentaareja ajankohtaisista aiheista. Uutta, kulttuurivallankumouksen jälkeen luotua musiikkia esitetään paljon. Myöskin kuvaukset Kiinan tuotantoelämän ja kulttuurin kehityksestä kuuluvat asiaan. Tämän tunnin pituisen ohjelmajakson päättää erittäin vaikuttavasti soitettu "Kansainvälinen".

Jos haluatte auttaa Pekingin Radiota löytämään lähetyksilleen edullisimmat taajuudet ja lähetysajat, käy se päinsä parhaiten lähettämällä asemalle kuuluvuusraportti. Siinä tulee ilmetä minkä kielistä ohjelmaa ja millä taajuudella on kuunneltu. Tietenkään ei pidä unohtaa päivämäärää ja tarkkaa kellonaikaa. Eri ohjelmayksityiskohdat merkitään minuutilleen raporttiin. Tärkein osa on ns. SINPO-koodi, jolla arvostellaan seuraavat asiat:

S=voimakkuus
I=häiriöt, muut asemat
N=ilmakehän sähköinen kohina
P=voimakkuuden jaksoittaiset vaihtelut
O=yleisarvostelu

Arvostelussa käytetään asteikkoa yhdestä viiteen. SINPO-koodi 55555 vastaisi täysin häiriottömän kotimaisen ULA-aseman lähetystä. Valmis raportti lähetetään Pekingin Radiolle. Jos raportti on oikea, vahvistaa asema sen ns. QSL-kortilla ja yleensä he lähettävät myös kaikenlaista materiaalia kuuntelijalle (lehtiä, kirjoja, äänilevyjä, kalentereita ja kortteja). Toimittajille voi myös esittää kysymyksiä, joihin he vastaavat joko lähetyksissä tai kirjeitse. Vaikka maidemme välillä on maantieteellisesti pitkä matka, voimme näin eetterin välityksellä lyödä ystävyyden kättä. Tarttukaa siis tilaisuuteen kiinni.

Antero Nummiranta

SKS:n OSASTOJA JA YHDYSHENKILÖITÄ

JUORKUNA
Juha-Heikki Mikkonen, kriitikko
91630 Juorkuna

JÄRVENPÄÄ
Antero Alanen, opiskelija
Poukantie 9, 04400 Järvenpää,
puh. 286 314

KEMI
Kalle Friman, opettaja
Peurankatu 11 K 36, 94700 Kemi70

KOUVOLA
Arja Koivisto, opiskelija
Neulastie 4, 45100 Kouvola 10,
puh. 15363

LAPPEENRANTA
Pekka Suomi
Torikatu 1 C 36, 53100 Lappeenranta 10, puh. 61849

PORVOO
Pertti Löf
Nordenskiöldinkatu 11,
06100 Porvoo 10

RAUMA
Veikko Boström, työmies
Vuorikatu 5; 26100 Rauma 10
Lassi Salvi, puh. 15485

SALO
Antero Nummiranta
Varesvuorenkatu 8, 24240 Salo 24

TAMPERE
Markku Koskela, opiskelija
Vaahterakuja 1 C 343,
33840 Tampere 84, puh. 652 566/269

TURKU
Anu Kaskeala, liikkeenharjoittaja
Uudenmaankatu 5 B 20,
20500 Turku 50

Ryhdy levittämään Kiina Sanoin ja Kuvin-lehteä ystävillesi, koulussa, työpaikalla...

Lähetämme Sinulle pyytämäsi määrän. Kun olet ne myynyt, tilitä rahat Suomi-Kiina Seuran postisiirtotilille, kulujesi peittämiseksi voit vähentää 10 %.

Jos saat myytyä 5, 10 tai 15 kpl, on se jo hyvä. Myymättä jääneet lehdet voit palauttaa.

KIINAN KANTA

Näissä artikkeleissa selostetaan lyhyesti Kiinan kantaa maailmanpolitiikan kysymyksiin. Kirjoitukset perustuvat Kiinan lehdistössä julkaistuihin tietoihin ja kommentteihin. Koska Suomessa usein vaietaan Kiinan kannanotoista tai vääristellään niitä, ryhtyy toimitus lukijoiden toivomuksesta julkaisemaan tällaista palstaa.

EEC:stä

Kiinan analyysin mukaan EEC on Länsi-Euroopan monopolipääoman liitto. Se lisää työtätekevien riistoa ja suuntautuu siis Euroopan kansoja vastaan. Toinen puoli on se, että EEC:llä nousevana imperialistisena blokkina on kasvavia ristiriitoja muitten imperialistien kanssa.

Kuusi Euroopan maata perusti EEC:n vuonna 1958. Englanti, Tanska, Irlanti ja Norja pyrkivät 1960-luvun alkupuolella siihen mukaan, mutta neuvottelut epäonnistuivat. Tämä johtui Euroopan monopolikapitalistien välisistä suurista ristiriidoista ja keskinäisestä kilpailusta. Viime vuosina kahden supervallan, Yhdysvaltojen ja Neuvostoliiton, toiminta Euroopassa on kiihtynyt. Tämä on saanut Euroopan monopolikapitalistit panemaan syrjään keskinäiset ristiriitansa ja liittymään yhteen etujensa suojelemiseksi USA:n ja NL:n mahtia vastaan. Siksi EEC on nyt laajentumassa.

EEC:n ja kahden supervallan välillä on kasvavia ristiriitoja. Erityisesti USA:n "uusi talouspolitiikka" (ylimääräinen tuontivero ja muut yritykset siirtää dollarikriisi toisten maitten kannettavaksi) on ollut isku Länsi-Euroopan kapitalistisille maille. Vaikka Nixon puhuu "läheisestä yhteistyöstä nousevan Euroopan kanssa", kasvaa USA:n vallanpitäjien keskuudessa pelko voimakkaasta taloudellisesta kilpailijasta.

Neuvostoliitto vastustaa kovasti EEC:n voimistumista.

Neuvostoliittolaiset uutistoimistot TASS ja APN keksivät kaikenlaisia väitteitä mustatakseen Kiinan sisä- ja ulkopolitiikkaa. Nyt ne yrittävät kääntää Kiinaa Euroopan kansoja vastaan levittämällä uutiskommenttia "Maolaisjohto EEC:n puolesta työläisiä vastaan" (TASS 2.2.). Perusteluna esitetään, että "Kiinan analyysi on laadittu varsin hyväksyvässsä sävyssä". Itse Kiinan analyysistä ei uutisessa juuri puhuta ja vaietaan kokonaan Kiinan käsityksestä, että imperialististen voimien kesken on ristiriitoja, joita sosialististen maitten on osattava käyttää hyväkseen.

Pakistanista

Kiinan mielestä Intian hyökkäys Pakistaniin on laiton. Lehdistössään Kiina on säännönmukaisesti kumonnut kaikki hyökkäyksen puolustelemiseksi maailmalla esitetyt väitteet. Pakistan on itsenäinen suvereeni valtio, jonka lähes kaikki maailman maat ovat tunnustaneet. Millään valtiolla ei ole oikeutta hyökätä toisen valtion kimppuun; tämä on kansainvälisen kanssakäymisen alkeellisin laki.

Pakistanissa oli suuria sisäisiä ristiriitoja ja levottomuuksia, joita Intia käytti hyväkseen heikentääkseen Pakistania ja saattaakseen maan itäosan valvontaansa. Jo vuoden 1971 alussa alettiin Intian julkisessa sanassa kiihoittaa sotamielialaa. Useat lehdet ja hallituksen virkamiehet julistivat tulleeksi ainutlaatuisen tilaisuuden Pakistanin heikentämiseksi. Pitkin vuotta Intia lähetti aseistettua henkilöstöä

Kiina tukee Pakistania ulkoista hyökkäystä vastaan. Puheenjohtaja Mao tapasi presidentti Bhutton tämän vuoden alussa.

rajan yli. Elokuussa Intia solmi Neuvostoliiton kanssa sopimuksen. Neuvostoliitto toimitti sille suuren määrän aseita ja 3.12. Intia sitten hyökkäsi ja miehitti Itä-Pakistanin. Tämän tuloksena Itä-Pakistanissa nousi valtaan Intian nukkehallitus.

Jotkut ovat yrittäneet tehdä Intian hyökkäystä oikeutetuksi sanomalla, että Itä-Pakistanissa sorrettiin kansaa. Jos tällaista logiikkaa noudatettaisiin kansainvälisissä suhteissa, voisi kuka tahansa hyökätä toiseen maahan väittämällä, että siellä sorretaan kansaa. Entä miksi Intia yhtäkkiä näkee niin suurta huolta Pakistanin kansan vapaudesta, kun se ei omassa maassaan ole pannut toimeen lupaamaansa ja YK:n edellyttämää kansanäänestystä Kashmirin alueella? Entä miksi Intia vangitutti 14 000 kommunistia omassa maassaan Pakistanin sodan aikana?

On myös sanottu, että Intian täytyi hyökätä palauttaakseen pakolaiset. Jos tällaista "periaatetta" noudatettaisiin, niin mitä maailmasta tulisikaan! Useilla kolmannen maailman mailla on pakolaisongelmansa ja esim. Länsi-Saksassa on yli 10 milj. DDR:stä rajan yli siirtynyttä ihmistä. Jos Intia olisi todella halunnut ratkaista pakolaiskysymyksen, olisi siihen ollut helpompikin tapa, sillä Pakistan tarjosi useaan otteeseen neuvotteluja asiasta.

Kaikki Intian esittämät perustelut ovat kestämättömiä ja johtaisivat maailman kaaokseen, jos niitä alettaisiin toteuttaa. Yksinkertaisesti siksi, että hyökkäys toisen valtion alueelle on laiton. Hyökkäyspolitiikkaa on mahdotonta puolustella.

On myös sanottu, että Pakistan oli hyökkääjä ja Intia hyökkäyksen kohde. Miten silloin on mahdollista, että Pakistan hyväksyi YK:n päätöksen tulen lopettamisesta ja joukkojen vetämisestä, mutta Intia ilmoitti heti, ettei se suostu siihen.

Kiinan periaatteellista kantaa Intian-Pakistanin sotaan on vääristelty ja "tulkittu" kovasti. On sanottu, että Kiina tuki taantumuksellista hallitusta, tuki kansanmurhaa ja vastusti kansallista vapausliikettä. Kiina tuki Pakistanin kansaa ja hallitusta ulkoista hyökkäystä vastaan. Kansan Päivälehti kirjoitti 6.12.: "Pakistanin hallituksen ja kansan ja intialaisten taantumuksellisten välinen taistelu on taistelua maan asioihin puuttumisen vastustamisen ja asioihin puuttumisen välillä, kumoustoiminnan vastustamisen ja kumoustoiminnan välillä sekä hyökkäyksen vastustamisen ja hyökkäyksen välillä." Sosialististen maitten periaatteellisena politiikkana on tukea hyökkäyksen kohteeksi joutunutta maata täysin riippumatta tuon maan yhteiskuntajärjestelmästä. Tämän mukaisesti Neuvostoliitto tuki taantumuksellista Puolaa Hitlerin hyökkäystä vastaan vuonna 1939.

Kiina tukee vapausliikkeitä. Tämä ei merkitse, että Kiina tukisi kaikkia liikkeitä, jotka nimittävät itseään vapausliikkeiksi. Mujibur Rahmanin johtama liike käytti kansan tyytymättömyyttä hyväkseen johdattaakseen Itä-Pakistanin Intian valvontaan. Kiina tuki ja tukee edelleen Pakistanin, niin kuin kaikkien muidenkin maiden, vallankumouksellisia liikkeitä.

Kiinan mielestä yhteiskuntajärjestelmiltään erilaisten maitten välisten suhteiden tulee perustua rauhanomaisen rinnakkaiselon viidelle periaatteelle:

1. Alueellisen koskemattomuuden ja suvereniteetin keskinäinen kunnioittaminen,
2. keskinäinen hyökkäämättömyys,
3. toistensa sisäisiin asioihin puuttumattomuus,
4. tasa-arvoisuus ja molemminpuolinen hyöty,
5. rauhanomainen rinnakkaiselo.

Näitä Kiina on noudattanut ja noudattaa suhteissaan Pakistaniin.

Maailmantilanteesta

USA:n alamäki

Harry Truman, USA:n ensimmäinen sodanjälkeinen presidentti, sanoi yli 20 vuotta sitten: "Yhdysvalloilla on maailman johtamisesta pysyvä vastuu, jolle yhdenkään maailmanhistoriassa tunnetun keisarin vastuu ei vedä vertoja." USA myös toteutti erikoislaatuista vastuutaan: se lähetti Kiinaan 113 000 sotilasta, 2 000 lentokonetta ja miljardeja dollareita, jotta Tshiang Kai-shek voisi käydä sotaa kansaa vastaan. Kun kansa vapautui, USA lähetti joukkonsa Taiwanille ja laivastonsa Taiwanin salmeen säilyttääkseen kansan hylkäämän Tshiangin pystyssä edes yhdessä maakunnassa. Se hyökkäsi Koreaan ja pommitti Koillis-Kiinaa. Sitten Yhdysvallat otti ranskalaisten paikan Vietnamissa ja laajensi sodan Kambodshaan ja Laosiin. Missä tahansa kansat nousivat vaatimaan vapautta, sinne Yhdysvallat lähetti joukkojaan (esim. Guatemala, Dominikaaninen Tasavalta, Libanon, Kongo). Se perusti sotilastukikohtia ympäri maailmaa (esim. Guam, Islanti, Filippiinit, Thaimaa, Panama, Turkki, Persia). Missä tahansa oli taloudellisia vaikeuksia ja rahaa tarvittiin, sinne se antoi rahaa. Länsi-Saksa ja Japani lihoivat USA:n tuella. Yhdysvallat toimi kuin maailman valtaherra.

Mutta kuinka kävi? USA "menetti" Kiinan, se lyötiin takaisin Koreassa. Vietnamissa, Laosissa ja Kambodshassa se on umpikujassa. Rahat menivät sotimiseen ja lopulta dollari oli pakko devalvoida, ensimmäisen kerran 40 vuoteen. Kotimaassa kansa nousi sotaa, rotusyrjintää ja palkkojen jäädyttämistä vastaan. Liittolaismaat kieltäytyivät ottamasta dollarikriisin seurauksia kannettavakseen. YK:ssa Yhdysvaltain sana ei enää tehonnut, kun Kiinan Kansantasavallan oikeudet palautettiin ja Tshiang Kai-shekin klikki karkoitettiin USA:n vastustuksesta huolimatta.

USA:n rooli maailman valtaherrana on kärsinyt kovia iskuja. USA:n imperialismin jyrkkä heikentyminen on tärkeä suunta maailmantilanteessa.

Neuvostoliitosta supervalta

Vuosina 1959 ja 1962 Intia teki rajaprovokaatioita Kiinaa vastaan. Näissä Neuvostoliitto asettui poliittisesti ja sotilaallisesti tukemaan Intiaa, hyökkääjää. Vuonna 1960 Neuvostoliitto veti yllättäen ja sopimukset rikkoen tekniset avustajansa pois Kiinasta ja samana vuonna katkaisi diplomaattiset

suhteensa Albaniaan, koska nämä maat olivat eri mieltä kommunistisen liikkeen kysymyksistä ja omien maittensa itsenäisestä kehittämisestä. Vuonna 1968 Neuvostoliitto lähetti joukkonsa Tšekkoslovakiaan ja seuraavana vuonna se suoritti rajaprovokaatioita Kiinaa vastaan. Viime vuonna Neuvostoliitto tuki ja yllytti Intiaa hyökkäämään Pakistaniin.

Kiinan mielestä nämä tapahtumat osoittavat Neuvostoliiton politiikan luonteen: sosialismia sanoissa, imperialismia teoissa; siis sosiaali-imperialismia. Neuvostoliiton politiikka on tavallista suurvaltapolitiikkaa, se hankkii vaikutuspiirejä ja alusmaita ja sekaantuu toisten maitten sisäisiin asioihin. Tässä se sekä kilpailee että on yhteistyössä toisen supervallan kanssa.

Tämä - Neuvostoliitto on muuttunut sosialistisesta proletariaatin diktatuurin maasta imperialistiseksi suurvallaksi - on toinen tärkeä piirre maailmassa.

EEC

Yhdysvallat on tukenut länsieurooppalaisten liittolaistensa, erityisesti Länsi-Saksan, nousua. Vuonna 1958 kuusi Länsi-Euroopan maata perusti EEC:n, joka nyt on liittämässä itseensä muita maita. Kiinalaisten analyysin mukaan EEC on Länsi-Euroopan monopolipääoman yhteenliittymä, joka lisää työtätekevien riistoa Euroopassa sekä imperialistisena voimana kilpailee Yhdysvaltain ja Neuvostoliiton kanssa.

Viime vuosina USA:n ja EEC:n välillä on ollut useita taloudellisia kiistoja esim. valuuttajärjestelmästä, maataloustuotteiden tulleista ja USA:n määräämästä ylimääräisestä tuontiverosta. USA:n kulkiessa alamäkeä EEC on voimistunut ja alkanut esiintyä alkuperäistä isäntäänsä vastaan. EEC on tämän päivän maailmassa kolmas imperialistinen voima.

Japani

Samoin USA lihotti Japania. Sen teräksentuotanto ylittää Yhdysvaltojen tuotannon näinä vuosina. Japani on jo tunkeutunut taloudellisesti laajalle Aasiaan, mm. Kiinan alueelle Taiwanille. Taloudellista tunkeutumista on vaarana seurata sotilaallinen tunkeutuminen. Japanissa sotavoimia vahvistetaan ja militaristisia mielialoja lietsotaan. Hallituksen virkamiehet ovat antaneet lausuntoja, joissa enteillään joukkojen lähettämistä Taiwanille ja Koreaan. Kuten EEC:nkin kohdalla, Japanin nousu suuntautuu Aasian kansoja vastaan, mutta sillä on myös ristiriitoja USA:n kanssa. Japani on neljäs imperialistinen voima.

Kansat ja kansakunnat kahden supervallan ylivaltaa vastaan

Yksi aikamme perusristiriidoista, ristiriita toisaalta USA:n imperialismin ja Neuvostoliiton sosiaali-imperialismin ja toisaalta maailman kansojen välillä on kärjistynyt ja levinnyt. Tästä on osoituksena mm. se, että "kasvava määrä keskisuuria ja pieniä maita on yhdistymässä monin eri muodoin laajaksi yhteisrintamaksi kahden supervallan harjoittaman hegemonian ja voimapolitiikan vastustamiseksi, kansallisen itsenäisyyden ja valtiollisen suvereenisuuden suojaamiseksi ja taistellakseen tasa-arvoisuuden puolesta kansainvälisissä suhteissa."

Kun USA laajensi mielettömästi hyökkäyssotansa koko Indokiinaan, nostatti se näiden maiden kansat yhä voimakkaampaan vastarintaan. Vietnamin, Laosin ja Kambodshan kansat ovat yhtyneenä saavuttaneet tärkeitä voittoja ja antaneet kovia iskuja hyökkääjälle. Indokiinan kolmen kansan taistelu on koko maailmalle esimerkkinä siitä, että pieni kansakunta pystyy lyömään suuren ja voimakkaan hyökkääjän. Tämä on rohkaissut muita maita ja kansoja nousemaan USA:n painostusta ja asioihin sekaantumista vastaan.

Neljätoista Etelä-Amerikan maata on ryhtynyt taisteluun 200 meripeninkulman aluevesiensä suojaamiseksi. Ne ovat pidättäneet kymmeniä yhdysvaltalaisia kalastusaluksia, jotka eivät ole piitanneet aluevesirajoista. Näiden maiden esimerkkiä seuraten myös Nigeria, Kongon Kansantasavalta, Islanti ym. maat ovat ilmoittaneet aluevesiensä tai kalastusrajojensa laajentamisesta. Kehitysmaiden toisessa ministerikokouksessa Limassa marraskuussa 1971 yli 90 Aasian, Afrikan ja latinalaisen Amerikan maata sisällytti yhteiseen julistukseensa aluevesiä koskevan suvereenisuuden puolustamisen. Kumpikin supervalta - niin USA kuin Neuvostoliittokin - on kiirehtinyt ilmoittamaan, etteivät he suostu 200 meripeninkulman aluevesirajaan.

USA ja Neuvostoliitto kilpailevat herrudesta Intian valtamerellä ja Välimerellä lähettämällä niille sotalaivastojaan. Näiden merien keskisuuret ja pienet maat ovat nousemassa tätä hegemonia-kilpaa vastaan. Ceylon, Pakistan, Sambia, Albania, Algeria, Libya, Jugoslavia ym. maat ovat esittäneet vaatimuksia USA:n ja Neuvostoliiton laivastojen lähettämiseksi pois Intian valtamereltä ja Välimereltä.

Vuoriöljyä, kuparia, kahvia ym. raaka-aineita vievät maat ovat liittymässä ja liittyneet yhteen vastustaakseen imperialistien taloudellista rosvousta. Vuoriöljyä vievät maat pakottivat öljy-yhtiöt suostumaan korkeampiin öljyn hintoihin. Tämä voitto on lisännyt muiden raaka-aineita vievien maitten itseluottamusta.

USA:n viime vuotinen "uusi talouspolitiikka", yritys siirtää dollarikriisi muiden kannettavaksi, on kohdannut kovaa vastustusta. Syyskuussa 1971 pidetyssä Kansainvälisen Valuuttarahaston ja Kansainvälisen Jälleenrakennus- ja Kehityspankin vuosikokouksessa Malin ja Kolumbian valtionvarainministerit esittivät yli 40 Afrikan maan ja 20 latinalaisen Amerikan maan puolesta vastustavansa suurvaltojen niiden selän takana ja niiden taloudellisten etujen kustannuksella tekemiä päätöksiä. Amerikan valtioiden kokouksissa viime vuonna 22 latinalaisen Amerikan maata asettui kolmasti Yhdysvaltoja vastaan. Amerikan valtioiden talous- ja sosiaalineuvoston kokouksessa latinalaisen Amerikan maiden edustajat jättivät USA:n edustajan yksikseen ja keskustelivat toimenpiteistä, joilla he voisivat pitää puoliaan USA:n itsekästä "uutta talouspolitiikkaa" vastaan.

Kiinan Kansantasavallan laillisten oikeuksien palauttaminen YK:ss on hyvä osoitus siitä, ettei USA:n

jatkuu sivulla 27

lyhyesti

Diplomaattisuhteet. Viime vuonna 15 maata solmi diplomaattisuhteet Kiinaan. Nämä maat olivat: Chile, Nigeria, Kuwait, Kamerun, San Marino, Itävalta, Sierra Leone, Turkki, Iran, Belgia, Peru, Libanon, Ruanda, Senegal ja Islanti. Lisäksi Tunisian ja Burundin kanssa suhteet on palautettu normaaleiksi. Vuoden 1971 lopussa Kiinalla oli diplomaattisuhteet 68 maan kanssa.

Viime vuoden vierailuja. Viime vuonna Kiinassa kävi yli 80 maasta lähes 300 puolue-, hallitus-, talous-, kauppa-, sotilas-, sivistys-, tiede-, tekniikka-, taide-, urheilu- ja lehtimiesvaltuuskuntaa. Lukuun eivät sisälly hallitusvirkailijoiden ystävyysvierailut eivätkä julkisuuden henkilöitten tai Kiinan ystävien matkat.

Samaan aikaan Kiina lähetti yli 70 valtuuskuntaa vierailulle yli 40 maahan kaikkiin viiteen maanosaan.

Vieraita tänä vuonna. Kiinassa on tämän vuoden aikana vieraillut jo kymmeniä ystävyys- ja hallitusvaltuuskuntia ja ystäviä. Heitä on tullut mm. seuraavista maista: Vietnam, Albania, Australia, Burundi, Chile, Filippiinit, Irak, Japani, Jugoslavia, Kanada, Korea, Kuuba, Ranska, Ruotsi, Suomi, Tanska, Unkari ja USA.

Kiinan kanssakäyminen muitten maitten kanssa kehittyy nopeasti.

Ei urakkatyötä. Kiinalaiset poistivat kulttuurivallankumouksessa kaikki urakkatyöt ja bonussysteemit. Nyt maksetaan vain kuukausipalkkoja. Urakkatyö, joka oli hiljalleen muodostunut 1960-luvulla, aiheutti ristiriitoja ja tyytymättömyyttä eri työntekijäryhmien välillä.

Omia tietokoneita. Kiinassa valmistettiin ensimmäinen tietokone vuonna 1958. Suuritehoinen transistoroitu digitaalitietokone valmistui 1967. Tänään omat tietokoneet ovat jo laajassa käytössä.

Tietokonetuotannon korkeaa tasoa kuvastaa seuraava maailman lehdistössä ollut uutinen: USA:n hallituksen lievennettyä Kiinaan kohdistuvia kaupparajoituksia yrittivät amerikkalaiset yhtiöt kaupata tietokoneitaan Kiinaan. Mutta kiinalaiset eivät olleet niistä kiinnostuneita, koska heillä on vastaavia koneita omasta takaa. Kaikkein moderneimmista tietokoneista kiinalaiset olivat uutisen mukaan olleet kiinnostuneita, mutta näitä taas amerikkalaiset eivät saa myydä.

1 000 tonnin laiva sementistä. Eräs telakka Kwangtungissa Etelä-Kiinassa on rakentanut 58 metriä pitkän laivan, jonka runko tehtiin sementistä ja teräspalkeista. Näin säästettiin 180 tonnia terästä. 1 200 kilometrin koeajossa laiva todettiin vahvaksi ja merikelpoiseksi. Se täytti kaikki normit ja on sopiva rannikkoliikenteeseen.

Lääkkeiden hinnat laskevat. Syksyllä 1969 valtio alensi lääkkeiden hintoja. Penisilliini halpeni 46 %, sulfatiatsolitabletit 13 %; keskimäärin hinnat laskivat 37 %.

Terveydenhoito on halpaa tai ilmaista. Työläisille ovat lääkkeet, lääkärin- ja sairaalahoito maksuttomia. Maaseudulla talonpojat saavat samat edut maksamalla 2 mk vuodessa yhteiseen sairaskassaan. Tämän maaseudun terveydenhoidon uudistuksen talonpojat suorittivat kulttuurivallankumouksessa.

Lannoitteiden ja maatalouskokeiden hinnat laskevat. Maataloudessa käytettävien teollisuustuotteiden hinnat laskivat viime vuonna. Esimerkkejä: lannoitteet 9,7 %, kasvinsuojeluaineet 15 %, petrooli 20,8%, dieselöljy 9,7 %. Dieselmoottoreiden, niittokoneiden, kuormaautojen, vesipumppujen ja muitten maatalouskoneiden hinnat laskivat keskimäärin 15,5 %.

Samalla maataloustuotteiden sisäänostohintoja nostettiin seuraavasti: maapähkinät, sesam, rypsi ja muut öljykasvit keskimäärin 16,7 % sekä sokeriruoko 15,3 %.

Nämä hinnanmuutokset merkitsevät maataloustuotannon kasvua ja talonpoikien elintason paranemista.

SUOMI—KIINA SEURA
SAMFUNDET FINLAND—KINA r.y.

Erottaja 15-17 A 508 00130 Helsinki 13
puhelin 631012 - postisiirto 11703-2

HALLITUS

Puheenjohtaja
Kajantie, Matti, fil. kand.

Varapuheenjohtajat
Räsänen, Valto, lääket. lis.
Huotari, Tauno-Olavi, fil. kand.

Pääsihteeri
Korhonen, Tarja

Muut hallituksen jäsenet
Aaltonen, Esko, toimitusjohtaja
Andersson, Kaarina, sihteeri
Blom, Atte, toimittaja
Bonsdorff, Johan v., toimittaja
Eriksson, Lars D., oikeustiet. kand.
Harki, Ilmari, teollisuusneuvos
Kaskeala, Anu, liikkeenharjoittaja
Laakia, Raimo, päätoimittaja
Lavila, Jarmo, toimittaja
Linja, Ahto, muurari
Merinen, Seppo, opiskelija
Nilsson, Peter, edustaja
Nitovuori, Bjarne, toimittaja
Pullinen, Erkki, insinööri
Rantanen, Väinö, liikkeenharjoittaja
Rautonen, Markku, toimittaja
Santavuori, Tuula, opiskelija
Sundman, Harry, pääluottamusmies
Taipale, Ilkka, kansanedustaja
Teranne, Toivo, toimitusjohtaja
Tynkkynen, Juha, työmies

KIINA SANOIN JA KUVIN

n:o 2 (75) 1972 17. vuosikerta
Julkaisija SUOMI-KIINA SEURA
Päätoimittaja Raimo Laakia

Ilmestyy kahdeksan kertaa vuodessa, tilaushinta 5,00 mk.

Demo ry:n offsetpaino 1972

Marxin, Engelsin, Leninin ja Stalinin teoksia. Suuren Proletaarisen Kulttuurivallankumouksen myötä kansan kiinnostus marxismin klassikoita kohtaan on suuresti kasvanut. Kiinassa on otettu lisäpainoksia heidän teoksistaan ja järjestetty joukkokampanjoita niiden opiskelemiseksi. Teoksia painetaan myös vähemmistökansallisuuksien kielillä sekä ulkomaisilla kielillä. Suosittuja kirjoja ovat mm. Marxin ja Engelsin "Kommunistisen puolueen manifesti", Leninin "Valtio ja vallankumous" ja kokoelma Leninin kirjoituksia sodasta ja rauhasta.

★

hdotuksia arvostelua ehdotuksia ar

Tervehdin Teitä tällä esperantonkielisellä EL POPOLA CINIO-lehden julkaisemalla kortilla ja lähetän samalla käännökseni tästä lehdestä lehteämme varten. Olen iloinen siitä, että muurari Ahto Linja on valittu seuramme hallitukseen, sillä täten seuran esperantistien edustus on myös kuvassa mukana. Yleensäkin olen iloinen siitä, että seuramme johto suhtautuu myötämielisesti aatteeseemme, jonka avulla olemme löytäneet yhteyden Kiinaan.

. PENTTI TÖRMÄLÄ, Tampere

Kun toimitus on jo monta kertaa pyytänyt mielipiteitä ja arvostelua lukijoilta niin ajattelin kirjoittaa. Käyn vain pari kertaa vuodessa toimistossa ja siksi saan seuran toiminnasta tiedot lehdistä. Toukokuun jälkeisistä numeroista saa sen vaikutelman kuin koko seura olisi nukahtanut ja toiminta lakannut, lehdessä ei ainakaan ole mitään tietoja. Onneksi tuli pari viikkoa sitten toimintakertomus, josta sain tietoja monipuolisesta toiminnasta. Uusia jäseniäkin on tullut paljon. Siitä voisi mainita myös lehdessä. Lehden ulkoasu on muuttunut paljon edellisestä vuodesta eikä mielestäni parempaan suuntaan. Kun olen vähän huonosilmäinen ei ole heti helppoa erottaa eri numeroita toisistaan. Osoittaa mielestäni mielikuvituksen puutetta, että kaikki numerot ovat puna-keltaisia, toivottavasti saadaan vaihtelua tänä vuonna. Lokakuussa aloin ihmetellä onko postissa tapahtunut erehdyksiä kun en ollut saanut kuin yhden lehden koko vuonna. Tammikuussa tulikin sitten kaksi viimeistä numeroa.

Sisällöstä voisin sanoa sen, että artikkelit ovat olleet kyllä mielenkiintoisia, mutta usein aivan liian pitkiä ja raskaasti kirjoitettuja. Oli merkittävä tapahtuma kun Kiinan kommunistinen puolue täytti 50 vuotta, mutta 18 sivun pituinen artikkelisarja oli liikaa. Kohtuutonta oli myös se, että kakkoslehdessä lehtiarvostelulle oli varattu kahdeksan sivua.

Usein on sanottu, että yksi kuva puhuu enemmän kuin tuhat sanaa. Kun katselee kakkosnumeron kuvia niin saa päästää mielikuvituksensa liikkeelle koska kuvat ovat niin epäselviä. Eikö ole olemassa parempia kuvia vai onko kuvat valittu väärin. Ainakin Iltasanomissa olen nähnyt hyviä puhuttelevia valokuvia eri aloilta.

Toivoisin siis lehden sisällön monipuolistamista, haluaisin tietoja esim. kansankommuuneista, miliisin tehtävistä, armeijasta, rikollisuudesta, nykykirjallisuudesta (Chinese Literaturesta voisi kääntää), mitä ovat kaaderit? ym...
Monipuolista vuotta toivottaa

KAIJA AUTIO, Helsinki

TERVEYDENHOITO JA AKUPUNKTIO-aiheinen Kiina-ilta järjestetään Helsingissä torstaina 27.4. klo 19:00 Työväenyhdistyksen Talon A-salissa Paasivuorenkatu 5. Suomi-Kiina Seuran varapuheenjohtaja Valto Räsänen kertoo ja näyttää kuvia.

VAPAA PÄÄSY TERVETULOA

PEKINGIN RADIO

kieli	kellonaika	aallonpituus metriä	taajuus KHz
englanti	22.30-00.30	45, 43, 39, 33, 25	6620, 6933, 7590, 9030, 11650
ranska	20.30-0.30	45,7 42,5	6560, 7058
saksa	20.00-21.00	42,8 38,5	7010, 7780,
	22.00-23.00	26,2	11445
venäjä	2.00 - 4.00	30, 24	
	11.00-12.00	62, 31, 24	
	16.00-17.00	32, 30, 24	
	20.00-21.00	61, 42, 41, 30	
	22.30-23.30	30, 25	

näiden lisäksi venäjänkielistä ohjelmaa lähetetään lähes ympäri vuorokauden useilla eri aallonpituuksilla.

sisältö

Suomi-Kiina Seura kasvaa 2
Nixon: Taiwan on osa Kiinaa 3
Outoa tiedonvälitystä 4
Kommentteja maailmalta 5
Origo: Nixon ja minä 5
Kiinassa on valta kuluttajilla 6
Lapset tekevät omat koulunpenkkinsä 8
Raudan ja teräksen joukkolinja 9
Raportti Kiinan lääketieteestä 10
Pekingissä - kuva-aukeama 14
Kiinassa ei ole maaltapakoa 16
Suomen ja Kiinan ystävyys lujittuu 18
Huhutehtailua 19
Suomi-Kiina Seuran toimintaa 20
Kiinan kanta 22
Lyhyesti 25
ehdotuksia, arvostelua 26
Vanhan työläisen kädet 28

Origo: Nixon ja minä jatkoa sivulta 5

vierailemaan toisiin maihin. Silloin heitä juhlitaan, he ajavat hienoilla rattailla ja miljoonaiset ihmismäärät hurraavat tien varressa niin että he tuntevat itsensä paremmiksi ihmisiksi kuin mahdollisesti itse asiassa ovatkaan. Mihinkään tällaiseen ei tavallisella kuolevaisella ole mahdollisuuksia.

Mutta nyt olen joutunut aprikoimaan, pitäisikö edes tämä arvelu paikkansa. Olen nimittäin seurannut presidentti Nixonin saapumista Kiinaan ja muistellut samalla omaa tuloani sinne pari kuukautta sitten.

Katselin telkasta, miten Nixon astui koneesta, yritti levitellä hymyä naamalle mutta veti sen nopeasti takaisin kun ei saanut vastakaikua. Joka puolella oli yrmeitä naamoja, ne vähät mitä siellä nyt oli, komppania sotilaita ja jokunen amerikkalainen lehtimies. Pääministeri Tsou En-lai pysyi vakavana ja tähysteli taivaanrantaan. Sitten mentiin autoon. Pekingissä ei kukaan kiinnittänyt minkäänlaista huomiota siihen, että jokin amerikkalainen pressa oli tullut, ja Taivaallisen Rauhan Aukiolla oli lähes autiota. Jokin yksinäinen polkupyörä ajeli etäämpänä. Aterialla Nixonille tarjottu ruokakin oli lehtitietojen mukaan korkeintaan keskinkertaista.

Kun itse muistelen vastaavaa saapumista Pekingiin, siinä toki oli eroa. Laskeuduttiin Pekingin lentokentälle keskellä yötä, siellä oli vastaanottajia ihan pahuksenmoinen liuta ja he hymyilivät kaikki ystävällisesti. Sotilaista ei ollut tietoakaan. Meitä ei myöskään lastattu suoraan ikävään automobiiliin vaan vietiin sisään ja tarjottiin teetä. Ja missä tahansa sitten liikuimmekin, kiinalaiset vilkuttivat, taputtivat käsiään ja huutelivat iloisia tervehdyksiä. Missä tahansa söimmekin, ruoka oli maailman parasta.

Tästä kaikesta presidentti Nixon ei ilmeisesti pääse osalliseksi. Mahtaneeko hän ajatella jotta miksi yleensä kannatti pyrkiä koko pressan hommaan, kun vastaanotto suurvallan pääkaupungissa on samanlaista kuin saksalaisella turistilla joka saapuu Pariisiin nahkahousuissa ja teltta selässä. Toivottavasti hänelle ja Patille ei tule ainakaan avio-ongelmia tästä, ne ovat aina ikäviä kun ollaan matkalla.

Toisaalta on tietysti muistettava, että Nixon on pikkuvaltion presidentti ja saa yleensä olla tyytyväinen, kun neljä kertaa suurempi Kiina suostui hänen anomukseensa päästä visiitille. Ne nuo suurvallat tahtovat välillä olla niin ylpeänsorttisiä pienempiään kohtaan.

KIINAN KANTA maailmantilanteesta jatkoa sivulta 24

tahtipuikko enää tehoa monien keskisuurten ja pienten maitten keskuudessa. Yli 20 vuotta se on manipuloinut YK:ia estämään Kiinan oikeuksien palauttamisen. Viime vuonna USA käynnisti suuren diplomaattisen kampanjan "kahden-Kiinan "-ratkaisun läpiviemiseksi, mutta YK:n kansakuntien suuri enemmistö kääntyi Yhdysvaltoja vastaan.

Myös toisen supervallan eristetty asema näkyi YK:ssa. Neuvostoliitto tuki Intian hyökkäystä Pakistaniin ja käytti turvallisuusneuvostossa toistuvasti veto-oikeuttaan jarruttaen Intian ja Pakistanin tulitaukoa ja joukkojen vetäytymistä. YK:n yleiskokous hyväksyi kuitenkin 104 äänen ylivoimaisella enemmistöllä päätöslauselman, jossa vaadittiin tulitaukoa ja joukkojen vetäyttämistä. Tämä oli keskisuurten ja pienten kansakuntien ja koko maailman kansan yhteisen tahdon ilmaus aggressiota, kumoustoimintaa ja väliintuloa vastaan valtiollisen suvereenisuuden ja alueellisen koskemattomuuden suojelemisen puolesta.

Kiinan asema

Kulttuurivallankumouksen jälkeen Kiina on yhtenäisempi ja vahvempi kuin koskaan. Mutta kuitenkin se on edelleen kehitysmaa. Vaikka Kiina lähivuosikymmeninä kehittyy voimakkaaksi ja vauraaksi maaksi, on se julistanut ettei se koskaan tule supervallanksi, joka määräilisi muita tai puuttuisi muitten sisäisiin asioihin. Viime vuonna 15 maata tunnusti Kiinan Kansantasavallan ja sen oikeudet YK:ssa palautettiin. Kiinan vaikutus maailmassa on kasvanut paljon. Näin Kiina voi entistä enemmän tukea maailman kansojen oikeutettua taistelua vapautumisensa puolesta.

Kiina on kehitysavun antamisessa kärkipään maita maailmassa. Sen myöntämät lainat ovat korottomia ja takaisinmaksuaikaa on 20-50 vuotta. Kiina antaa kehitysapua auttaakseen muita maita pääsemään itsenäiseksi. Kiina tukee keskisuurten ja pienten maitten oikeutta itse määrätä aluevesirajansa ja raaka-aineita vievien maitten oikeutta itse määrätä tuotteittensa hinnat. Kiina antaa poliittista, taloudellista ja sotilaallista tukea Vietnamin, Laosin ja Kambodshan kansoille ja muille vapautensa puolesta taisteleville kansoille.

Maailman suunta

Puhuttaessa maailmasta kokonaisuudessaan on Kiinan analyysin mukaan historian vastustamattomaksi suuntaukseksi tullut: Maat haluavat itsenäisyyttä, kansakunnat haluavat vapautusta ja kansat haluavat vallankumousta.

Uusia suomennoksia Mao Tsetungin teoksista. Vihkosia saa Suomi-Kiina Seurasta hintaan 1 mk.

VANHAN TYÖLÄISEN KÄDET

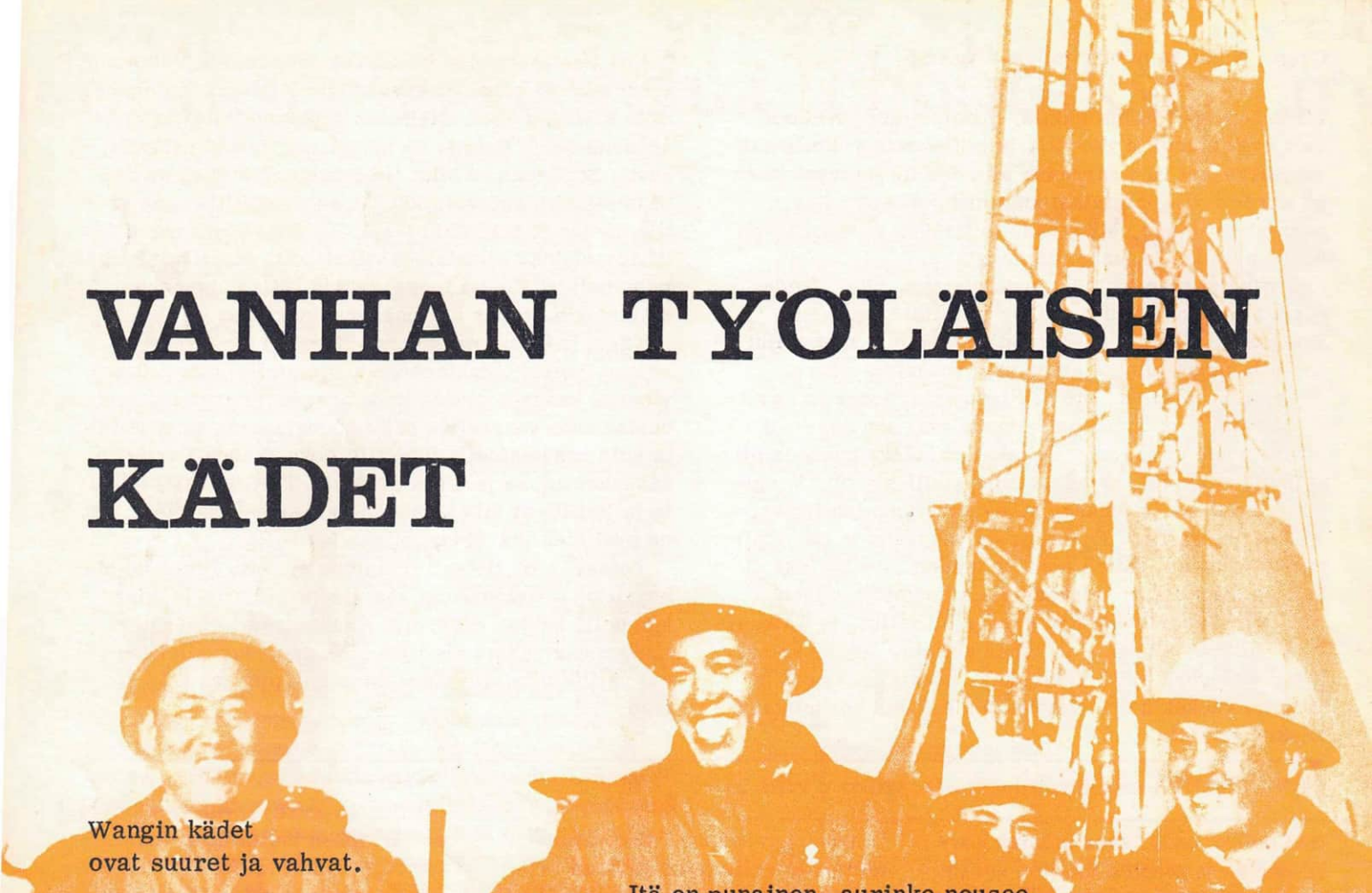

Wangin kädet
ovat suuret ja vahvat.

Nämä kaksi kättä, syntyivät
riidan ja kurjuuden maailmaan.
Ne kastuivat äidin kyynelistä,
ne tarrautuivat isän hihaan.

Nämä kaksi kättä,
hapuilivat pimeinä öinä
tietä kerjääjänsauvalla.
Ne taistelivat
japanilaisia hyökkääjiä vastaan.

Kädet, nämä kaksi kättä!
Ne uskalsivat painia susien kanssa,
Ne murskasivat tappavan koneen,
kuristivat päällikön.
Ne nostattivat työläiset lakkoon,
ja auttoivat kärsiviä.

Tämä käsi, oikea,
Ennen kuin puolueen lippu oli noussut
Lupasi päättäväisesti seurata
Puhemies Maoa taistelussa,
loppuun saakka.

Itä on punainen, aurinko nousee,
Kädet huiskuttavat iloisesti juhlassa,
ne kohoavat lujasta tahdosta.
Kädet rakentavat sosialismia vahvaksi.
Petturi Liu Shao-tshi yritti sitoa nämä kädet,
hän yritti rikollisesti taannuttaa meidät.
Puhemies Mao johti Kiinan kulttuurivallankumoukseen,
Mestari Wang puristi hänen rautaista nyrkkiään.

Näillä työläisen käsillä
Wang voittaa Liun, suuren rikkurin,
ja valloittaa maailman.

Nyt, nämä kädet,
pitävät Puhemies Maon kirjoituksia,
Niiden säteily leviää
kauas ja laajalle.
Ne kohottavat työläisten propagandaryhmän
punaista lippua, joka liehuu tuulessa.

Mestari Wangin kädet ovat oppitunti
vallankumouksellisille opettajille ja opiskelijoille,
ne vastustavat vanhaa opetusjärjestelmää.

Juhliessamme isänmaamme
kahdettakymmenettä vuosipäivää,
Katsokaa! Nämä samat kaksi kättä
kantavat Maon muotokuvaa,
jonon kärjessä.

Li Tao-lin